

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2005/06:39



Stenografiska
uppteckningar
2005/06:39

Onsdagen den 31 maj

1 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (socialpolitik och folkhälsa)

Statsrådet Morgan Johansson

Återrapport från ministerrådsmötena den 9 december 2005 och den 10 mars 2006 samt från informella ministerrådsmöten den 24 februari 2006 och den 25-26 april 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 1 och 2 juni 2006

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Då hälsar vi Morgan Johansson med medarbetare välkomna. Vi börjar som vanligt med en återrapport.

Anf. 2 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Jag har tre olika rådsmöten att rapportera från. Jag ska försöka göra det snabbt. Det är två informella – dels den 25–26 april, dels den 24 februari i år. Sedan hade vi ett formellt råd den 9 december förra året. Jag börjar med det senaste, det som vi precis har haft.

Den 25–26 april diskuterades dels pandemifrågan, dels diabetesfrågan och dels frågan om kvinnors hälsa. Jag vet att Ylva Johansson sedan kommer att rapportera om den del som gäller kvinnors hälsa.

Den mest kontroversiella frågan på mötet var pandemifrågan, särskilt diskussionen om en eventuell EU-gemensam lagerhållning av antivirala läkemedel. Detta har vi ju diskuterat här på ett tidigare möte. Utgångspunkten då var ett papper från kommissionen. Sverige och Holland var de två länder som ställde sig mest negativa till en sådan gemenskapslagring då vi ifrågasatte nyttan av den. Vi menade att det var mer politisk symbolik än en egentlig folkhälsoinsats. Flera andra medlemsstater höll mer eller mindre öppna inlägg och konstaterade att det fortfarande fanns ett stort antal frågor kvar att lösa. Ytterligare andra medlemsstater uttalade sig positivt om förslaget. Det var Frankrike, Cypern, Belgien, Tjeckien och Italien som tyckte att detta nog var ganska bra.

Vi kommer att ha ärendet uppe också nu den 2 juni och prata lite mer om det inför detta. Men den frågan var alltså en av dem som diskuterades på det mötet. Jag återkommer till som sagt till det.

Resultatet av mötet var att man lovade att ta fram ett nytt dokument till det kommande rådsmötet som var mer utvecklat och också hade lite mer konkreta förslag när det gäller de viktiga frågor som vi pekade på:

Vem ska finansiera det här, vem ska hantera det, vem ska fatta beslut om användning och så vidare?

Det var den frågan så långt.

Vi hade också en kortare diabetesdiskussion. Österrikarna driver ju diabetesfrågan ganska hårt. Vi hade en diskussion där vi i vårt inlägg tryckte på vikten av förebyggande arbete, inklusive frågorna om kost och fysisk aktivitet. Vi återkommer också till det lite senare.

Den 24 februari, för att gå tillbaka någon månad, hade vi ett extrainsatt informellt ministermöte med anledning av pandemifrågan. Det var egentligen den enda fråga som stod på dagordningen. Där diskuterades återigen frågan om gemensam lagerhållning. Vi pratade också om vikten av ökad samordning när det gäller information till och kommunikation med medborgare och medier i pandemifrågan.

Det var samma sak den 9 december förra året, för att gå tillbaka ytterligare ett steg, då också pandemifrågan var den stora frågan. Då antogs också ordförandeskapsslutsatser i ämnet. Det var då, den 9 december, som själva den här processen med antivirala läkemedel startade.

Vid detta möte redogjorde kommissionen också för bakgrunden till den grönbok om psykisk ohälsa som vi pratade om förra gången jag var här. Det blev egentligen ingen diskussion av det, bland annat av tidsskäl som ordförandeskapet drog fram. Däremot redovisade vi från svensk sida vår hållning i en skriftlig not där vi hänvisade till att denna fråga främst är ett ansvar för de individuella medlemsstaterna. Naturligtvis är vi öppna för ett erfarenhetsutbyte, men vi tryckte återigen på att detta faktiskt är medlemsstaternas ansvarsområde – i enlighet med den hållning som EU-nämnden då ville att vi skulle ha.

Det var de tre råden.

Jag ska kanske också säga något om det möte som hölls den 10 mars och som rörde ett annat område än mitt. Det var arbetsmarknadsfrågorna och de sociala frågorna som stod på dagordningen den 10 mars. Man kan säga att det var en uppföljning av vårt toppmötet och också av Lissabonstrategin, som då stod på dagordningen.

Den fråga av mest intresse för vår del som diskuterades var den gemensamma rapporten om sysselsättning, socialt skydd och social integration. Vi välkomnade särskilt de skrivningar som finns när det gäller jämställdhetspakten.

Vid detta möte antog rådet också en allmän riktlinje beträffande förordning 1408 om tillämpning av system för social trygghet för anställda, egenföretagare och familjemedlemmar när man flyttar inom gemenskapen. Det var resultatet av det mötet.

Det var alltså rapporterna.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Så tar vi kommande ministerrådsmöte. Vi återkommer till A-punkterna sist om det är några. Vi börjar med Översyn av EU:s strategi för hållbar utveckling.

Anf. 4 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Då kommer det att föras en diskussion kring kommissionens förslag till revidering av EU:s strategi för hållbar utveckling. Detta är som ni vet

ett arv från det svenska ordförandeskapet då vi beställde en strategi för hållbar utveckling när det gäller både ekonomi, sociala frågor och miljöfrågor. Denna strategi byggs upp kring sju huvudområden varav folkhälsa är ett. De andra är klimatförändringar och energi, hållbara transporter, hållbar konsumtion och produktion, naturresurser, social inkludering, demografi och migration samt global fattigdom och utmaningarna kring det. Dessa utgör de övriga sex områden som man bygger upp det på.

Upplägget från kommissionen är att alla berörda rådsformationer ska lämna bidrag till Europeiska rådet i juni, då vi ska ha svar på ett antal frågor som ordförandeskapet har presenterat på just våra områden. Från vårt råds sida är det framför allt folkhälsofrågorna som lyfts fram.

I den diskussionen skulle jag framför allt vilja betona vikten av att klara av att minska ojämlikheten i hälsan. Även om medellivslängden ökar såväl i Sverige som i övriga Europa vet vi att både de etniska och de klassmässiga skillnaderna när det gäller medellivslängd och ohälsa fortfarande är oerhört stora. Vi har faktiskt inte heller sett någon minskning där de sista 20–25 åren, utan skillnaderna är fortfarande väldigt stora. Frågan om jämlikhet när det gäller hälsa, och också att EU ska jobba mer preventivt med det som vi kallar de breda bestämningsfaktorererna för hälsan – rökning, kost och motion, alkohol; det som så att säga är våra profilfrågor – är vad jag vill lyfta fram där.

Jag vill också lyfta fram att det är viktigt att betrakta folkhälsa som en bidragande faktor även när det gäller att skapa en hållbar ekonomisk tillväxt. Vi talar ju ofta om att det finns ett samband mellan ekonomi och hälsa i så måtto att ju bättre ekonomi ett land har, desto bättre hälsa har också folk i allmänhet – helt enkelt därför att man klarar av att bygga upp bättre sjukvårdssystem, ha en annan syn på förebyggande arbete och så vidare. Jag vill dock peka på att det andra sambandet faktiskt också finns: Ju bättre människorna mår i ett samhälle, desto bättre ekonomiska förutsättningar och desto högre tillväxtpotential finns det. Det är en fråga som man inte alltid lyfter fram, men jag skulle gärna vilja göra det.

På mötet kommer det också att lyftas fram frågor som gäller hur man ska få in dem som står längst från arbetsmarknaden på arbetsmarknaden. Det kommer att vara Hans Karlsson som håller i den delen av mötet.

Anf. 5 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt är Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster med mera.

Anf. 6 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Där är bakgrunden att kommissionen i slutet av april presenterade ett meddelande om sociala tjänster i allmänhetens intresse. Det var en uppföljning av en vitbok som antogs i maj 2004 där man diskuterade hur sociala tjänster ska hanteras i den reviderade versionen av tjänstedirektivet. Som ni vet har ju sociala tjänster som rör subventionerat boende och barnomsorg samt stöd till familjer och personer med särskilda behov undantagits från tjänstedirektivets tillämpningsområde, i enlighet med vad vi starkt har drivit på för. Nu ska man diskutera hur man ska hantera sociala tjänster vidare i så fall, om man undantar dem från tjänstedirekti-

vet. Här kommer kommissionen bara att presentera några idéer man har. Vi får väl se vad man kommer fram till.

Det här analysarbetet har precis bara påbörjats. Det har tillsatts en särskild arbetsgrupp på EU-nivå. Vi kommer naturligtvis att följa detta med väldigt stort intresse, för här är det ganska stora frågor som faktiskt rör sig. Vi får höra vad de säger.

Vi drar oss för alla former av lagstiftning på området och vill i stället att man arbetar med det vi kan kalla för benchmarking, det vill säga att länderna helt enkelt tävlar om att bli bäst på social omsorg och välfärds-politik. Men vi får se vad kommissionen kommer fram till.

Anf. 7 ANDERS G HÖGMARK (m):

Det finns väl anledning att främja de kreativa krafter som försöker finna former, nya och annorlunda former, för tjänstesektorn inom det här området. Man kan ju ana och misstänka – det behöver inte vara bara politisk misstänksamhet – att det finns de som är väldigt angelägna om att slå vakt om befintliga strukturer och sätt att utföra en lång rad av väldigt viktiga sociala tjänster. Det är bra om man strävar efter samma dynamik som i den varuproducerande sektorn och om även denna del av tjänstesektorn blir stimulerad – givetvis genom benchmarking, som nämnades tidigare, men också med lite positiva krafter – om man nu ska få ut något av den. Det är ju en gigantisk sektor, både ekonomiskt och enormt mycket socialt. Man må väl efterlysa och uttrycka en förhoppning om att dessa krafter kan bejakas.

Det skulle vara intressant att få höra vad den svenska regeringen hade för bidrag i en sådan process och om man tycker att det är av värde att den processen drar i gång.

Anf. 8 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

I nuläget har vi en ganska avvaktande hållning till vad kommissionen säger. Vi vet ju vilket bekymmer som fanns i samband med tjänstedirektivsarbetet. Vi vet också hur mycket som står på spel för vårt land totalt sett när det gäller det jobbet. Vi har talat om hur kollektivavtalen ska gälla, hur tjänster i Sverige ska kunna konkurreras ut från andra länder och så vidare. Det är mycket som står på spel och många frågor som diskuteras.

Jag tycker nog att vi i dagsläget, när vi bara går in i ett analysarbete, inte ska låsa oss alltför mycket. Hållningen från regeringens sida har dock varit väldigt tydlig: Vi slår vakt om en svensk modell på arbetsmarknaden, och det ska vi hålla oss till. Det tycker jag är oerhört viktigt.

Anf. 9 ANDERS G HÖGMARK (m):

Jag förväntade mig inte, och det är säkert inte heller önskvärt, att ministern skulle framstå som revolutionär. Jag förmodar att ministern vill kalla sig reformist, och då kan jag bara säga att det är bra att reformera i en bra riktning. Det är klart att det finns många som tycker att den svenska modellen är bäst. I något annat land tycker man att den italienska modellen är bäst, eller så tycker man att den franska modellen är bäst. Lite grann av att försöka ta intryck av varandra är alltid värdefullt.

Jag inser givetvis att man får ta ett steg i taget som sanna reformister gör – men gärna, som sagt, i rätt riktning.

Anf. 11 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Vi lägger nog lite olika värderingar i ordet revolutionär – och också reformist, kanske.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Det får vi återkomma till i andra sammanhang. Vi godkänner informationen och går över på punkt 5, tillämpningsbestämmelser om samordning av de sociala trygghetssystemen.

Anf. 13 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Det här är egentligen en sak som har dragit ut på tiden. Det kom ju fram en ny förordning om samordning av de sociala trygghetssystemen i april 2004. För att den ska kunna tillämpas måste man ta fram en tillämpningsförfattning, och det är den som kommer nu. Den gäller framför allt regler för samverkan mellan länderna, till exempel när människor flyttar från ett land till ett annat. Hur ska myndigheterna samverka för att de sociala systemen ska fungera? Vilken tid ska detta ta? Hur ska man kunna utbyta information mellan dem? Måste man skicka papper, eller räcker det att skicka elektroniska meddelanden och sådant? Det är den typen av regler som nu läggs fast. Egentligen behöver jag inte säga mer om detta.

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Och regeringen är beredd att ställa sig bakom förslaget? Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Då går vi över på punkt 6, ändring av förordning om samordning av de sociala trygghetssystemen – det är alltså samma förordning.

Anf. 15 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Det är en uppföljning. Det är egentligen samma sak som jag drog tidigare, fast det är ytterligare ett sådant där partiellt beslut som måste fattas.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det även här finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkterna 7 till och med 13 föredras av Hans Karlsson. På punkt 14 har vi Ingrid Petersson och på punkt 15 Ylva Johansson. Nästa punkt är då punkt 16, Främjande av hälsosamma livsstilar med mera.

Anf. 17 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Vi var ju inne på det i rapporten. Som jag sade driver Österrike diabetesfrågan, och nu vill man att det ska antas slutsatser kring detta. De slutsatserna är skrivna på ett sådant sätt att vi kan välkomna det.

Jag kan utvecklingsvis säga att vi från vår sida egentligen drar oss för att fokusera just på enskilda sjukdomar – cancer, diabetes, hjärtsjukdomar och så vidare. Vi försöker i stället fokusera på vilka fak-

torer det är som skapar dessa bekymmer för att på det sättet få en mer förebyggande hållning och också en bredare ansats. Å andra sidan är de här slutsatserna bra eftersom de har just den här breda ansatsen. De pekar på riskerna med övervikt och fetma i befolkningen, och de pekar på det viktiga i att jobba för bättre kostvanor och bättre motionsmöjligheter.

Vi har under detta arbete jobbat med två saker. Det ena är att se särskilt på barns och ungas situation, där vi vet att vi har en ganska oroande utveckling över hela Europa. Våra barn blir tjockare, helt enkelt. Får det här fortsätta kommer vi också att få se den amerikanska utvecklingen på diabetessidan, som ju är mycket skrämmande. Vi har också i det avseendet särskilt uppmärksammat frågan om reklam och marknadsföring till barn. Ta bara all den här reklamen för sockerflingor, 40 % socker, som man bara pumpar ut riktat mot just barn. Vi har pekat på att det faktiskt är ett bekymmer.

Mer behöver jag egentligen inte säga nu. Det är bara rådsslutsatser kring detta.

Anf. 18 ANDERS G HÖGMARK (m):

Herr ordförande! Jag har inget i sak att invända. Man kan i och för sig instämma i tveksamheten till att ta speciella diagnoser och lyfta fram dem. Samtidigt är det i detta sammanhang en fördel att man lyfter fram diabetes som ett resultat av ett antal ohälsosamma livsstilsfenomen. Jag tror att det ibland kan behövas ett "ansikte" för vad ett antal ohälsosamma beteenden kan leda fram till. Diabetes i sig är välkänt som sjukdom och diagnos, och här rör det sig dessutom om tidigt etablerad diabetes på grund av ett ohämmat sockerintag. Jag tror alltså att man kan koppla på och göra någonting positivt av detta. Det finns all anledning för Sverige att markera en linje som vi helt kan ställa upp bakom.

Anf. 19 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Absolut! Det är egentligen ingen stor konflikt; det handlar kanske bara om olika sätt att jobba på. Men vi tar denna fråga som en ingång för att lyfta fram de livsstilsfrågor som vi i övrigt driver, och så jobbar vi brett med det.

Anf. 20 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkterna 17 och 18 föredras av Ylva Johansson. Då har vi punkt 19, Beredskap och planering för pandemisk influensa.

Anf. 21 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Då kommer vi tillbaka till influensafrågan och hanteringen av antivirala läkemedel. Som jag sade tidigare har detta diskuterats vid ett antal tillfällen – först i december, sedan februari och sedan också i april. Då restes många frågor från medlemsstaterna, och för att svara på dem har kommissionen fått i uppdrag att ta fram ett papper, ett underlag. Nu har man kommit med ett sådant papper där man går fram med mer konkreta förslag om hur ett sådant här gemenskapslager skulle kunna se ut och fungera i praktiken.

Man föreslår att lagret ska komplettera nationella lager, att det ska kunna användas inom EU för att begränsa utbrottet vid en pandemi och att en medlemsstat ska kunna få tillgång till det vid en kris. Dessutom föreslår man att medlemsstaterna ska direktfinansiera ett sådant lager, det vill säga gå utanför den gemenskapsbudget som i dag finns för detta. Volymerna är att man vill köpa in tre miljoner doser till gemenskapslagret till en kostnad av ungefär 45 miljoner euro, som sagt utanför gemenskapsbudgeten. Det innebär att man i så fall ska slå ut detta på alla medlemsstater – att man ska sala ihop pengar, helt enkelt.

Österrike var på mig i förra veckan i samband med WHO-mötet i Genève och ville förankra detta hos Sverige. Då sade jag att det är egentligen inte till mig ni ska gå. Sverige och Holland är ju de som har varit mest skeptiska eftersom vi ser detta bara som en symbolhandling. Dessutom kan en del länder som inte har skaffat sig en beredskap kanske peka på detta gemenskapslager och säga att vi kan ta därifrån i stället. Då säger vi att de länderna kanske ska se till att köpa in egna lager av antivirala läkemedel på samma sätt som Sverige har gjort – och som de allra flesta andra länder också har gjort, ska jag väl säga.

Men Österrike var som sagt på mig. Egentligen är det inte till mig ni ska gå, sade jag då, utan till de länder som har valt att driva detta och fråga dem: Är det inte i så fall nu dags att *put the money where the mouth is*? Om ni vill ha detta får ni också vara beredda att betala för det och se till att det finns en finansiering för det. Med det beskedet gick Österrike tillbaka för att jobba med de andra länderna. Vi får se vad som kommer ut av detta.

Vi är fortsättningsvis tveksamma till den här idén, och vi är det på flera plan – dels därför att vi tycker att det egentligen bara handlar om symbolik, dels därför att frågan om vem som ska bestämma över detta faktiskt inte heller är löst. Och i slutändan: Om man nu vill handla upp ett ytterligare lager att ha på överstatlig nivå är det kanske bättre att WHO gör det. WHO har redan i dag tre miljoner doser att använda till en snabb insats. Då är det snarare de som ska utöka sitt lager än vi som ska göra det på EU-nivå.

Som sagt är vi fortsättningsvis väldigt tveksamma till idén. Vi tycker att det är ett nationellt ansvar att bygga upp sådana här lager av antivirala läkemedel och ser egentligen inget värde ur folkhälsosynpunkt av det. Den linjen kommer jag att vilja fortsätta hålla under det här mötet.

Som sagt finns det nu ett antal länder som säger att de tycker att detta är bra men att någon annan ska betala. Jag tror att Österrike kommer att få väldigt svårt att i slutändan landa denna fråga. Jag tror dessutom att de flesta nog egentligen skulle vilja att den här frågan försvann; det är bara det att ingen riktigt vill hålla i yxan. Ingen vill säga: Nej, vi gillar inte detta, och därför ska det bort. Jag har inga problem att göra det om det bara handlar om att någon ska göra det, för jag ser inte värdet av detta.

Vi får se vad som händer under det här mötet. Detta är dock den linje som vi har hållit oss till och som vi håller oss till.

Anf. 22 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag tycker att det är bra att den svenska ståndpunkten är att vi är tveksamma och till och med negativa till idén om ett gemensamt lager. Jag

tycker också att det är bra att vi har hållningen att de som vill ha det här är de som ska betala för det. Det låter ju väldigt klokt och följer en linje.

Du nämnde inledningsvis att det är två länder som driver den här linjen. Det är Holland och Sverige. Det skulle vara intressant att veta om det är några fler, med tanke på vilket stöd man kan få. Samtidigt sade du precis att det säkert är så att fler vill ha bort detta ur handlingarna. Då är det ju bra om det är fler länder som driver på.

Om det är 3 miljoner doser som man har tänkt sig i det gemensamma lagret tycker jag att det kan vara av intresse att veta hur många doser Sverige har. Säger vi nej till det här och är emot, vilket jag tycker är bra, vore det intressant att veta vad vi har i lager.

Anf. 23 CARL B HAMILTON (fp):

Det var en väldigt avvisande och negativ föredragning som vi fick. Men man kan faktiskt också vända på det hela. Låt mig ta ett exempel.

Det talas om att det här bara skulle gälla lagring inom EU. Det avvisar ministern i texten också med argumentet att det är så osannolikt att en pandemi skulle uppstå inom EU. Det håller jag med om. Men då är väl argumentet för det här lagret, om det nu skulle finnas i EU-regi, att det ska kunna användas även utanför Europeiska unionen, vare sig det nu är Turkiet, Sri Lanka, Västafrika eller något sådant.

Över huvud taget har jag synpunkter på den här vaga, negativa attityden. Egentligen skulle jag vilja att man hade en minister från Sverige som sade att det här är ett beredskapsproblem i allmänhet. Det är ett lagringsproblem. Det är möjligt att man inte kan lagra så mycket. Det är en färskvara och så vidare. Det finns en rollfördelningsfråga mellan Europeiska unionen och WHO. Det kan vara av värde att EU har en gemensam linje i WHO. Vi kanske skulle klara ut, med tydlighet från européernas sida, att vi vill ha en tydlig rollfördelning mellan WHO och andra aktörer och att EU inom WHO försöker att forma en gemensam position för vad Europa tycker.

Över huvud taget skulle jag alltså vilja ha en företrädare för Sverige som har en positiv inställning till samarbete på beredskapssidan och kanske också på lagerhållningssidan och som internationellt drev frågan om vem som gör vad. Det kommer också upp i samband med de andra krishanteringsfrågorna som vi diskuterar, både i dag och vid andra tillfällen, hur den här frågan – det är naturligtvis en väldigt speciell typ av kris – ska inordnas i de ansträngningarna. En något mer konstruktiv hållning skulle jag gärna se.

Anf. 24 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Först frågan om fler länder. Det finns länder som har varit positiva, som tycker att det här är bra men att det är någon annan som ska betala. Dessutom vet de inte riktigt hur det här ska användas. Jag tror att det egentligen är mer politik i det. Man vill inte vara negativ till det.

Hur många doser har vi, hur många har de och hur mycket ska de köpa in? Vi talar som sagt om 3 miljoner doser på 450 miljoner människor i det gemensamma beredskapslagret. Vi har en miljon doser för Sveriges del, och vi har beställt ytterligare en miljon fördelat på lite olika medikamenter, tre olika sorters läkemedel. Vi är ett av de länder som först sett till att skaffa oss och som också har den största andelen antivi-

rala läkemedel lagrat. Dessutom har vi en strategi för hur de ska användas i en krissituation, vilket inte alltid är fallet på många andra håll.

Jag tror att det i slutändan kommer att bli ett problem för ordförandeskapet att gå i land med detta, för de måste lösa finansieringen. En del länder säger: Ja, vi vill ha det här. Men då är det fråga om gemenskapsfinansiering. Det är bara det att då kommer det att äta upp en mycket stor andel av de pengar som redan i dag finns till andra folkhälsofrågor. Det vill kommissionen för sitt liv inte ska inträffa.

Till Carl B Hamilton kan jag säga att vi driver en tydlig rollfördelning väldigt hårt. Det kan låta som om jag är mycket negativ och skeptisk. Men jag tycker att det är lika bra att ha en tydlig linje här, så att ni vet vilken vår hållning är. När man sedan kommer till rådsmötet formulerar man sig naturligtvis inte riktigt på det sättet. Då formulerar man sig på ett mycket mer servilt och mer konstruktivt sätt. Så är det naturligtvis. Frågan om rollfördelningen mellan WHO och EU har vi tagit upp vid flera tillfällen och sagt att den måste lösas. Det är kanske fråga om lite olika delar.

Det finns också en fråga om hur man ska använda ett lager. Om man köper in ett lager, ska man kunna använda det utanför EU eller bara inom EU? Kommissionens linje är att man inte vill kunna använda detta utanför EU. Men där menar andra medlemsstater att om smitta uppkommer i Sydostasien, ska vi då inte kunna dela med oss av de lagren dit? Det är också en fråga som är omstridd bland medlemsstaterna, kan man säga.

Slutligen finns ytterligare en frågeställning. Frankrike har drivit att man inte vill ha ett fysiskt lager, utan man vill ha det man kallar ett virtuellt lager. Ja, det låter konstigt. Men det betyder att varje land ska sätta av en andel av sitt nationella lager som man ska kunna skicka utomlands i en krissituation. Det är tanken. Då får jag nog ändå säga att jag har varit skeptisk till det också, för jag tror inte att det håller i en krissituation. Då tror jag nog att alla länder verkligen kommer att vilja ha det man har köpt in till sin befolkning.

Ni ser själva, diskussionen förs på ett sådant sätt att ingen egentligen vill säga: Nej, det här är nog inte en särskilt bra idé, ska vi inte lämna den därhän? Det är egentligen bara Sverige och Holland som har sagt det. Den tveksamheten vill jag kunna fortsätta hålla också under det här mötet.

Anf. 25 CARL B HAMILTON (fp):

Jag skulle kunna fråga vad hållningen är från svensk sida beträffande de olika rollerna i WHO och EU. Men jag ska inte gå in på den frågan, för det tycker jag är någonting som socialutskottsfolket ska hantera.

Men jag förstår mig inte riktigt på hur statsrådet uppträder internationellt. Han kommer till EU-nämnden och säger att en fråga är omstridd. Vi har bara omstridda frågor här i stort sett. Det är liksom ingen tröst för oss att höra. Vi vill höra vad Sverige tycker. Att komma och säga att frågan om var man ska använda lagret, inom EU eller utanför EU, där pandemin uppstår, är omstridd ... Jag vill ju veta: Vad tycker Sverige?

Anf. 26 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Jag trodde att det var ganska tydligt vad vi tycker. Vi gillar inte detta.

2005/06:39

31 maj

Anf. 27 CARL B HAMILTON (fp):
Jag skulle gärna vilja säga mer, men av barmhärtighetsskäl avstår jag.

Anf. 28 ORDFÖRANDEN:
Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.
Bekämpning av hiv/aids.

Anf. 29 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):
Kommissionen har också ett meddelande om bekämpning av hiv/aids i EU och angränsande länder. Man beskriver de områden som kommissionen vill jobba med 2006–2009. På mötet kommer vi att föra en diskussion där vi cirkulerar runt några frågor som ordförandeskapet har tagit fram.

Vi från regeringens sida anser att man bör förstärka fokus på det vi talade om som de underliggande samhällsliga faktorerna till spridningen av hiv, till exempel orsaker till narkotikamissbruk, grundläggande jämlikhetsfrågor mellan könen, inklusive frågan om sexuell reproduktiv hälsa och rättigheter, behovet av politiskt ledarskap i de frågorna och synen på prostitution, som också har betydelse i de här frågeställningarna.

Vi anser också att EU:s arbete bör fokusera på möjligheter att stödja både biologisk och beteendevetenskaplig hivforskning, inom ramen för sjunde ramprogrammet kring forskningen. Man skulle kanske vilja säga att det är ganska viktigt att lyfta fram att det hade varit bra om man i det ramprogrammet kunnat fokusera på hivfrågorna bättre, inte minst alla de ansträngningar som nu görs för att ta fram bättre läkemedel och framför allt i förlängningen ett vaccin mot hiv, som vi vet att man forskar kring inte minst här i Sverige, där vi göra ganska stora insatser. Det är bra att EU också lyfter fram den frågan i sin forskningspolitik.

Anf. 30 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):
Det här är en oerhört viktig fråga, och det är bra att man också lär av andra länder och utbyter erfarenheter i den här frågan.

Sedan finns det, som Morgan Johansson säger, inget heltäckande vaccin i dag eller någon behandling som botar. Det är ändå de förebyggande åtgärderna som förblir de viktigaste medlen och verktygen i kampen mot hiv och aids.

Då undrar jag när det gäller narkotikaberoendet och missbruket, diskuteras det åtgärder som sprututbytesprogram?

Anf. 31 PER BILL (m):
Jag tänkte bara bibringa lite stöd för idén att använda sjunde ramprogrammet för hiv/aids-forskning. Det är en mycket god idé.

Anf. 32 ULF HOLM (mp):
Jag gillar inte att man sätter upp ett mål under punkt 4 om skademinnskande åtgärder för sprutnarkomaner. Det brukar vara kodordet för holländska knarkliberaler, i alla fall i EU-parlamentet. Tyvärr genomsyrar det ofta många av dokumenten. Det vill jag att ministern är uppmärksam på så att det inte smyger in någonting.

Sedan tycker jag att det är bra att man lyfter fram och jobbar mot diskriminering av de personer som lever med hiv/aids. Det är viktigt att lyfta fram den frågan.

2005/06:39

31 maj

Dessutom har jag en fråga om avsnitt 6 som gäller forskning. I den sista av punkterna står det ”stödja forskning och utvärdering som gäller förebyggande beteendemönster”. Jag vill bara fråga vad beteendemönster är när det gäller forskning.

Anf. 33 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s):

Det sista är helt enkelt att ta fram vilka metoder det är som fungerar för att till exempel se till att ungdomar blir mer uppmärksamma på hiv-frågan, att man använder kondom. Det är väl helt enkelt ett exempel på vilka metoder det är man når fram med.

När det gäller uppmärksamheten kring skadaminskande åtgärder får man väl säga att vi har en mycket skarp uppmärksamhet. Samtidigt kan vi inte driva linjen att vi vill förbjuda länder att använda sprututbytesverksamhet, särskilt inte som vi själva har det, dessutom inte när utvecklingen i en del länder är fruktansvärd.

Estland och Lettland har en mycket snabb spridning av hiv bland missbrukargrupperna i kombination med ett narkotikabeteende där det inte är så att man börjar med hasch utan det snarare är så att många börjar rakt på med heroin och också blir sprutnarkomaner i ganska tidig ålder. Du har alltså hivsmitta redan när du är 15–16 eller 17 år till följd av ditt missbruk. När då Estland går fram med sprututbytesverksamhet för att kunna begränsa detta vill jag inte hamna i en position där vi ska peka finger åt dem och säga att det här borde ni inte göra, inte mot bakgrund av att vi faktiskt alldeles nyss antagit en lagreglering kring sprututbytesverksamhet i Sverige. Det är också delvis svar på Sven-Eriks fråga om detta.

Det är en svår fråga, och vi har diskuterat den mycket i riksdagen. Vi har efter 20 år av diskussioner landat på en ståndpunkt där vi vill ge landstingen möjlighet att själva bestämma hur de vill göra. Samtidigt vet jag att den är kontroversiell.

Anf. 34 ULF HOLM (mp):

Det var bra att du utvecklade frågan om beteendemönster. I så fall har jag samma åsikt. Ministern lade nämligen in en del andra saker.

Det är en viss skillnad på det sprututbyte vi har beslutat i riksdagen, som jag som bland annat lundabo stöder helhjärtat, och de sprututbyten som sker i andra städer i Europa där det inte finns några krav som helst. Det är den stora skillnaden. Jag tycker inte att vi ska uppmuntra till att fortsätta utan krav på motprestationer.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Vi har inget mer på den ordinarie dagordningen förutom Övriga punkter. Finns det något att säga om dem? Inga beslutspunkter? Nej.

Några A-punkter? Nej.

Vi tackar Morgan Johansson med medarbetare.

2 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (sysselsättning och jämställdhet)

Statsrådet Hans Karlsson

Återrapport från ministerrådsmöte den 10 mars 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 1 och 2 juni 2006

Anf. 36 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Hans Karlsson och medarbetare välkomna.

Vi börjar med återrapporten. Varsågod. Finns det något att säga om den?

Anf. 37 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Senaste rådsmötet ägnades i huvudsak åt att formulera Epscorådets inspel till Europeiska rådets vårtoppmöte. I det arbetet betonade jag vikten av att kommissionen inför nästa år ger medlemsstaterna landspecifika rekommendationer, som det har varit tidigare, så att det blir möjligt att följa medlemsstaternas individuella utveckling.

Vidare underströk jag vikten av reformer för att kvinnor och män bättre ska kunna förena privatliv och arbetsliv samt att vi behöver reformer för att minska de stora lönegapen mellan könen.

Anf. 38 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Vi går in på kommande ministerrådsmöte. Där är den första punkten punkt nr 7, Inrättande av ett europeiskt jämställdhetsinstitut.

Anf. 39 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Rådet ska nå en politisk överenskommelse om förslaget att inrätta ett europeiskt jämställdhetsinstitut. Efter det att parlamentet har yttrat sig över förslaget har kommissionen lämnat ett ändrat förslag till förordning för institutet. Det finns i stort sett bara en fråga som återstår att lösa. Den frågan handlar om styrningen av institutet. Rådet vidhåller sin ståndpunkt från Epscorådets möte i juni 2005 att alla medlemsstater ska ha en representant i styrelsen. Det var det som var rådets krav.

Parlamentet och kommissionen förordar däremot en liten styrelse med nio representanter från medlemsstaterna som utses enligt ett rotationssystem. De hänvisar till att styrelsen på så sätt blir mer effektiv, inte minst eftersom jämställdhetsinstitutet blir en liten myndighet.

Regeringen ställer sig bakom rådets ansats att hålla fast inriktningen om en styrelse där representanter från alla medlemsstater ingår. Det övergripande målet för Sverige är dock att medverka till att beslut fattas så att jämställdhetsinstitutet kan komma i gång som beräknat 2007. Vi kommer att stödja det kommande ordförandeskapet i arbetet att finna nya förslag om institutets styrelse som kan tillgodose kraven från såväl medlemsstaterna som EU-parlamentet och kommissionen.

Anf. 40 CARL B HAMILTON (fp):

Jag har en fråga om styrelsen. Jag tror att just med tanke på vad Hans Karlsson sade, att det är ett ganska litet institut, blir det en stor styrelse

och därmed topptungt. Jag tror att det vore bättre att ha institutets funktion i fokus snarare än medlemsländernas intressen. Jag tror därför faktiskt att det är bättre att ha en mindre, professionell styrelse. Hela organisationen kommer att vinna i effektivitet. Det vore en bättre linje från svensk sida att driva.

Jag har en andra fråga. Det är många som sysslar med denna typ av jämställdhetsfrågor på europeisk nivå och för den delen på global nivå. Det måste finnas en diskussion om rollfördelningen mellan olika organ så att man inte håller på med samma saker och konkurrerar om samma medel och så vidare. Har Sverige eller någon av förslagsställarna en åsikt om hur det ska ordnas?

Anf. 41 ANDERS G HÖGMARK (m):

Frågan om rollfördelningen behöver jag inte upprepa, men det ska bli intressant att få lyssna på ministerns synpunkter.

Regeringen väljer nu den mer förankringstypiska styrelse med en representant från varje nation i stället för den mer effektivitetsorienterade, som uppenbarligen andra har rekommenderat. Vad är det som gör att man landar på så olika slutsatser? Är det för att just förankringsmotivet är så viktigt? Man kan väl inte utgå från att man ska bli effektivare med en så gigantiskt stor styrelse?

Anf. 42 ULF HOLM (mp):

Om jag tolkar ministern rätt är utgångspunkten att det ska vara en fråga från varje land men att ni kommer att acceptera att det blir en mindre styrelse för att ni vill ha i gång det hela till 2007. Är det rätt uppfattat?

Anf. 43 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Det är naturligtvis precis som Ulf Holm antar. Om vi både vill lösa frågan och få i gång institutet är det åt det hållet det drar. Det blir inget, som det verkar, om nuvarande positioner vidhålls. Vi vill ha i gång institutet. Det är klart att vi är beredda att kompromissa åt det hållet. Det var egentligen precis det jag sade.

När det gäller rollfördelningen får jag nog be Birgitta Åseskog från Jämställdhetsenheten att hjälpa mig med den frågan.

Anf. 44 Ämnesrådet BIRGITTA ÅSESKOG:

Det har diskuterats mycket i samband med att förordningen har förhandlats fram. Det har varit en viktig utgångspunkt för oss att det inte ska bli dubbelarbete utan att uppgifterna ska renodlas. Det här ska bli ett tekniskt stöd för institutionerna och medlemsländerna med att samla och sprida information och medverka till utveckling av metoder och strategier för jämställdhetsintegrering. Det har hela tiden varit en viktig vägledning i förhandlingsarbetet att verkligen hålla institutet till den tekniska frågan. Där saknar vi i dag möjligheter att på europeisk nivå få en plattform för att sprida information och ha erfarenhetsutbytet.

2005/06:39

31 maj

Anf. 45 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag tycker att frågan är viktig. Jag vet att Sverige har jobbat intensivt för att få institutet. Det är synd att det blir ett litet institut. Jämställdhetsarbetet inom EU är en av de allra viktigaste frågorna.

Vad blir konsekvensen om det blir en mindre styrelse på till exempel nio personer? Jag tror att det är bra om alla länder finns med i en styrelse. Det gör att det blir en feedback hemmavid i alla länderna och att alla länderna arbetar mer konkret med jämställdhetsfrågorna.

Kan konsekvensen bli att om det blir en mindre styrelse, låt oss säga nio, att det blir ett sämre jämställdhetsarbete i de övriga länderna som inte har styrelserepresentation?

Anf. 46 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Det är väl som Sjöstrand säger, nämligen att skälet till att medlemsländerna är intresserade av att ha en representant från varje land är ju förstås motivet att det hela tiden blir en återkoppling. Men om man ska komma framåt i detta och gå ned på något annat än alla måste det bli ett rotationssystem så att länderna efterhand kommer in i detta. Det är väl så lösningen får se ut på EU-nivå när vi är många och det blir otympligt att vara alla – och ändå uppfylla önskemålet som finns om förankring i medlemsländerna. Det är där man hamnar.

Anf. 47 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Då har vi punkten nr 8 om handlingsplanen från Peking.

Anf. 48 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

På dagordningen finns ett förslag till slutsatser om granskningen av medlemsstaternas och EU-institutionernas genomförande av den handlingsplan som antogs vid FN:s kvinnokonferens 1995 i Peking. Ordförandeskapet har valt att arbeta med frågan Kvinnor och hälsa, har presenterat en rapport och utarbetat tre indikatorer.

Sverige välkomnar rapporten och de föreslagna indikatorerna och ser dem som ett viktigare bidrag till att ytterligare förbättra uppföljningen av åtagandena från Peking.

Anf. 49 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. Flexibilitet och trygghet.

Anf. 50 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Herr ordförande! Sysselsättningskommittén och Kommittén för social trygghet har tillsammans tagit fram ett yttrande om kombinationen av flexibilitet och trygghet på arbetsmarknaden, så kallad *flexicurity*. Jag välkomnar yttrandet, som betonar att varje medlemsland självt bör finna en bra balans. Det finns inte en modell som passar alla. Flexibilitet i kombination med trygghet är viktig för ökad tillväxt och sysselsättning och för att Europa ska klara av den omställning som sker på arbetsmarknaden på ett bra sätt. Viktiga komponenter är anställningskontraktens utformning, aktiv arbetsmarknadspolitik, livslångt lärande och moderna

trygghetssystem. Det lyfts även fram att arbetsmarknadens parter spelar en stor roll för balansen mellan flexibilitet och trygghet.

2005/06:39

31 maj

Det österrikiska ordförandeskapet har under våren uppmärksammat *flexicurity* i flera sammanhang. I slutsatserna från vårt toppmöte uppmanas kommissionen att ta fram gemensamma principer tillsammans med rådet och arbetsmarknadens parter, vilket kommer att ske nästa år. Diskussioner och arbetet på detta område kommer alltså att fortsätta. Syftet är att finna en gemensam grundsyn. Varken yttrandet vi i dag har framför oss eller kommissionens förslag till gemensamma principer är eller kommer att bli bindande för medlemsstaterna.

Anf. 51 CARL B HAMILTON (fp):

Vid användningen av ordet *flexicurity* har erfarenhetsmässigt Hans Karlsson och jag lagt in lite olika innebörd i det. Därför tror jag inte att Folkpartiet står riktigt bakom den positionen. Det är väl bäst att jag noterar det.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Vi har nästa punkt om att komplettera pensionsrättigheter.

Anf. 53 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! På rådsmötet kommer en lägesrapport över hittills förda diskussioner att presenteras. Någon diskussion är inte förutsedd, men vissa länder kommer sannolikt att kommentera frågan.

För egen del tänker jag ta tillfället i akt och framhålla att åtgärder på EU-nivå, som i och för sig kan vara berättigade, inte får leda till att väl fungerande nationella system bryts upp. Tjänstepensionssystem i vissa länder kan motverka arbetstagares fria rörlighet. Det finns rätt många exempel på system som låser fast arbetstagare vid samma arbetsgivare för att pensionsrättigheter ska falla ut. Det kan till exempel handla om långa kvalifikationstider innan man får rätt till pension. Det finns också system som förutsätter att man är anställd hos arbetsgivare den dag man går i pension för att få någon pensionsrätt över huvud taget.

Det är naturligt att hinder för arbetstagares fria rörlighet diskuteras på EU-nivå. Men EU-åtgärder måste kunna förenas med väl fungerande befintliga nationella system och med arbetsmarknadens parter möjlighet att förhandla och träffa kollektivavtal. Vi har därför gemensamt med Danmark, vars situation i stor omfattning påminner om vår, lämnat in ett förslag till generalklausul som syftar till att möjliggöra åtgärder på EU-nivå samtidigt som väl fungerande nationella system som parterna har enats om kan behållas. Jag tänker uppmärksamma övriga ministrar på detta förslag på rådsmötet.

Anf. 54 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag tänker på att ministern sade att väl fungerande och nationella system inte ska påverkas. Men vi har problem i Sverige, nämligen förmånpensionen. Det är svårt att anställa äldre människor. Det finns en tendens i Europa att gå från förmånpension till premiepension. Det

skulle innebära att det skulle vara lättare att anställa äldre. Hur ser ministern på det?

Vilka tjänstepensioner omfattas?

Anf. 55 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ja, vilka tjänstepensionssystem som omfattas – det är väl de som ... Nu säger jag ”väl”, och kanske Per Ewaldsson får hugga i här, om den definitionen är klockren. Men det är inte de lagstiftade pensionssystemen, utan det är de som finns på arbetsmarknaden mellan arbetsgivare och arbetstagare, såvitt jag förstår. Men det känns just nu som att det är bättre att Per svarar på det.

Anf. 56 Kanslirådet PER EWALDSSON:

I princip är direktivet avsett för alla tjänstepensionssystem. Det där kan se lite olika ut i olika länder. Vanligast är pensionssystem som följer av uppgörelser mellan arbetsmarknadens parter. Men det förekommer även lagstiftade, såvitt jag vet, och det är väl framför allt offentligtanställda som omfattas av de systemen.

Till bilden hör också att det finns önskemål från vissa länder om att göra undantag för vissa av sina tjänstepensionssystem. Jag tror att det speglar det faktum att det ser väldigt olika ut. Det finns inte ett typiskt tjänstepensionssystem, utan det ser väldigt olika ut i olika länder.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Nästa punkt gäller Progress.

Anf. 58 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! På dagordningen för rådsmötet finns även förslaget till ett integrerat ramprogram på det sociala området, Progress. Rådet kunde den 8 december förra året besluta om samtliga delar av programmet med undantag för de budgetära frågorna, detta eftersom förhandlingarna kring det finansiella perspektivet fortfarande pågick. EU:s långsiktiga budget är nu färdigförhandlad, och inför rådsmötet den 1 juni har dels den totala budgeten för programmet fastställts, dels medlemsstaterna kommit överens om medelsfördelningen inom programmet.

Sverige har verkat för tillskjutande medel till framför allt jämställdhetsområdet inom programmet, och det har vi fått gehör för.

Anf. 59 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Sedan är det Riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik.

Anf. 60 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Enligt fördraget ska rådet varje år anta sysselsättningsriktlinjer som medlemsstaterna ska beakta i sin sysselsättningspolitik. I år är förslaget att riktlinjerna ska ligga fast. Orsaken är den revidering av Lissabonstrategin som skedde förra året, då vi antog nya integrerade riktlinjer för tillväxt och sysselsättning för perioden 2005–2008. Det

gäller nu att ytterligare fokusera på genomförandet i enlighet med dessa riktlinjer, och jag förväntar mig ingen diskussion om detta på rådsmötet i morgon.

2005/06:39

31 maj

Anf. 61 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Varje gång vi kommer till den här punkten – vi har haft den uppe ett antal gånger – är man lika förbluffad över alla dessa fina ord som kommer upp, och man undrar hur detta ska implementeras i Sverige.

I den lunta vi fick står det bland annat ett yttrande från Sysselsättningskommittén där de skriver om just de här tre punkterna. När man läser de tre punkterna tänker man: Menar vi samma sak? Vad menar vi? Vad menar Sverige med detta?

Jag kan läsa en punkt: att få in och behålla fler människor på arbetsmarknaden, ökad tillgång på arbetskraft och modernisera det sociala trygghetssystemet. Vad menar regeringen med det? Vad är linjen där?

Punkt 2: att förbättra arbetstagares och företagares anpassningsförmåga. Vad menar vi med det?

Vidare: att öka investeringarna i humankapital genom bättre utbildning av färdigheter. Är det individuellt kompetenssparande, som man en gång har sagt nej till?

Jag undrar: Vad innebär dessa ord? Vad innebär de för regeringen? Vad är det man kommer att säga där nere i EU?

Anf. 62 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Jag föreställer mig att vi inte kommer att säga någonting nu. Jag förutser ingen diskussion på detta. De här riktlinjerna ligger nu fast sedan den diskussion vi hade när vi antog dem. Det finns inget skäl att ytterligare diskutera detta på rådsmötet.

Anf. 63 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Jag tycker att det är lite förvånande. Varje gång vi har diskuterat de här olika varianterna har vi frågat just vad som menas med att modernisera det sociala trygghetssystemet. Det måste väl ändå förekomma diskussioner där nere. Vad innebär detta? Vad säger Sverige i detta? Det måste finnas massvis av åsikter om det här, att modernisera det sociala trygghetssystemet. Har man ingen åsikt i Sverige om vad vi menar med detta?

Anf. 64 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Om ledamöterna vill ha en fullständig redogörelse för detta får Cecilia Palm dra den, det som har varit Sveriges inspel i den här diskussionen tidigare. Det kan Cecilia göra nu.

Anf. 65 ORDFÖRANDEN:

Frågan är hur pass djupt vi ska gå in i det här, eller om det kanske är en uppgift för arbetsmarknadsutskottet i första hand. Det kan vara ett ämne att diskutera i andra sammanhang, i kammaren till exempel.

Anf. 66 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Då ser jag gärna framför mig att vi gör det i arbetsmarknadsutskottet, med ministern.

Anf. 67 ORDFÖRANDEN:

Formerna får ni diskutera i arbetsmarknadsutskottet.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Nästa punkt gäller arbetstidens förläggning.

Anf. 68 Statsrådet HANS KARLSSON (s):

Ordförande! Troligen kommer inte några andra frågor än den om *opt out*-regeln att komma upp vid rådet i morgon. För det fall så skulle ske finns dock ståndpunkter, vilka regeringen tidigare har berett i EU-nämnden många gånger.

Vad avser frågan om *opt out* menar regeringen i princip även fortsatt att den bör avskaffas eller i varje fall inskränkas avsevärt, eftersom den innebär ett hot mot arbetstagarens skydd för säkerhet och hälsa och en risk för konkurrenssnedvridning mellan medlemsstaterna.

Regeringen vill se en snar överenskommelse som inkluderar alla delar av direktivet. För att nå vidare är det nödvändigt att finna en lösning som tillgodoser alla parter. Det finns stora skillnader mellan hur olika medlemsstater har valt att reglera sina arbetsmarknader, och dessa olikheter har ett omedelbart samband med inställningen till *opt out*-regeln. Regeringen har förståelse för att vissa medlemsstater kan ha ett behov av att även i fortsättningen kunna använda sig av *opt out*.

Inför Coreper presenterade ordförandeskapet ett kompromissförslag, som ger medlemsstaterna en möjlighet att också fortsatt använda sig av *opt out*-regeln. Det ska dock finnas ett antal begränsningsregler avseende användningen av *opt out* för att trygga arbetarskyddet. Enligt förslaget ska direktivet ses över särskilt vad gäller *opt out* inom fem år efter det nya direktivets ikraftträdande.

Efter behandlingen i Coreper står det dock klart att förslaget inte finner stöd bland en majoritet av medlemsstaterna. En av huvudfrågorna rör skrivningar som tydligt definierar *opt out*-regeln som ett undantag till huvudregeln om 48 timmars arbetsvecka.

Från mina utgångspunkter står det klart att en annan lösning inte kan förväntas få stöd vare sig i rådet, i kommissionen eller i parlamentet. Regeringen hoppas att ordförandeskapet har tagit denna kritik till sig och att man kommer att presentera ett ändrat förslag vid ministerrådet.

Anf. 69 CARL B HAMILTON (fp):

Det här är ju en gammal stridsfråga mellan alliansen och regeringen och stödpartierna. Jag vill bara upprepa att vi är för – jag talar just nu bara för Folkpartiet – att *opt out* är kvar och att de länder som vill ha det ska fortsätta.

Jag vänder mig särskilt mot beskrivningen av den negativa aspekten om konkurrenssnedvridning. Om det är så att länder, vilket är fallet, i Europa vill arbeta fler timmar för att komma ur sin fattigdom kan jag inte se att det är annat än djupt osolidariskt att försöka införa en regel på gemensam EU-nivå som skulle hindra länder och enskilda människor från att komma ur sin fattigdom genom hårt arbete.

Jag känner väl Carl B Hamiltons ståndpunkter därvidlag. Motbilden till Carl B Hamiltons bild är att om vi nu tycker att vi ska ha gemensamma skyddsregler för löntagare i Europa – man kan alltid diskutera om det är klokt eller inte att försöka göra gemensamma regler – är det rimligt att de reglerna blir så pass lika att de inte kan användas för att dumpa varandras löne- och anställningsvillkor i de olika länderna. Det är den andra bilden. Det är omkring detta som den här striden står.

Den är praktisk i den meningen, som jag sade, att vissa länder har den här modellen införd och det blir en väldig omgång för dem att ändra. Av det skälet är den praktisk. Men den är också i väldigt hög grad ideologisk. Hur mycket ska man reglera? Det är kampen mellan en fullständigt fri marknad och reglering för arbetarskydd. Den lär vi väl inte lösa i det här sammanhanget, utan den kommer väl att bestå.

Det finns ändå skäl att försöka bli överens omkring dessa regler, eftersom vi har det rättsläge vi har som ställer till problem i de olika länderna, inte minst i Sverige. Vi behöver en lösning. För detta har jag signalerat varje gång i EU-nämnden att vi är beredda att vara med på att *opt out* finns kvar på ett eller annat sätt men är inte beredda att gå med på en uppgörelse som innebär att *opt out* är en huvudregel, utan det får vara ett undantag i det arbetarskydd som vi försöker skapa omkring arbetstiderna.

Det är precis omkring detta som en kompromiss nu kommer att skruvas i ett nytt försök än en gång, och vi får se om det lyckas den här gången. Jag tror att österrikarna är lite inspirerade av att det gick att traggla tjänstedirektivet i hamn, och därför gör de nog en rejäl ansträngning i morgon, skulle jag tro. Men vi får se.

Anf. 71 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi har nu klarat av alla punkter på den ordinarie dagordningen. Då det inte finns något att säga om de övriga frågorna och inga A-punkter tackar vi Hans Karlsson och medarbetare.

3 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (hälso- och sjukvård)

Statsrådet Ylva Johansson

Återrapport från ministerrådsmöte den 9 december 2005 samt från informellt ministermöte den 25 och 26 april 2006

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 1 och 2 juni 2006

Anf. 72 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Ylva Johansson och medarbetare välkomna.

Vi gör som vanligt och börjar med en återrapport.

Anf. 73 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Vi hade ett formellt möte den 9 december förra året. Inom mitt ansvarsområde togs enbart beslut om barnläkemedel. Det var bara en medlemsstat som röstade nej. Sverige var för.

Vi hade ett informellt ministermöte den 25 april. Inom mitt ansvarsområde diskuterades då kvinnor och hälsa. Vi hade en bred diskussion om detta där ordförandeskapet framför allt lyfte fram ett antal diagnoser och ville fokusera på några diagnoser som var vanliga för kvinnor. Jag och några med mig drev linjen att man bör ha ett bredare perspektiv på genusfrågor i vården och titta på skillnader mellan behandlingen av kvinnor och män i ett bredare perspektiv i hela sjukvården och inte bara ett antal kvinnospecifika diagnoser.

Den diskussionen låg sedan bakom de slutsatser som finns med på det kommande mötet.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten och går in på det kommande ministerrådsmötet. Den första punkten är Kvinnors hälsa.

Anf. 75 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Det finns ett förslag till slutsatser som vi är ganska nöjda med. Det handlar både om det österrikiska och om det tidigare brittiska ordförandeskapet som har prioriterat de här frågorna.

Sverige har varit väldigt aktivt i att driva på. Jag tycker att vi har fått bra gehör för vårt perspektiv som har varit det breda genusperspektivet. Vi vet att vi har könsskillnader i vården. Vi vet att man behandlar hjärtattacker olika beroende på om det är män eller kvinnor som får dem. Ambulanser kommer olika fort beroende på om det är en man eller en kvinna som är sjuk. Väntetider i vården är systematiskt något längre för kvinnor.

Det är naturligtvis också viktigt att titta på bröstcancer och andra kvinnospecifika sjukdomar. Det är också viktigt att titta på hela jämställdhetspolitikens påverkan på hälsosituationen för kvinnor.

Det som lyfts fram i slutsatserna är behovet av könsuppdelad statistik. Det är en fråga som vi har drivit. Det är det första steget för att man ska kunna se vilka könsskillnader som finns i hela sjukvården.

En annan fråga som lyfts fram och som Sverige har drivit på är att använda det europeiska jämställdhetsinstitutet. Det ska kunna fungera

också när det gäller kvinnor, sjukvård och hälsa och jämställdhet inom vården.

Det sågs att kommissionen får i uppdrag att utarbeta en rapport om kvinnors hälsa i det utvidgade EU för att försöka synliggöra den könsdiskriminering som åtminstone jag är ganska säker på förekommer. Det är över tio år sedan man gjorde någon sådan rapport om kvinnors hälsa. Jag tror att det är intressant att göra det i den nya EU-kontexten.

Vi ställer oss bakom slutsatserna och jag räknar med att de kommer att antas.

Anf. 76 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Har ni försökt att få upp frågor i rådsslutsatserna som rör reproduktiv hälsa och abort? Jag tycker att det kan vara viktiga frågor.

Anf. 77 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Frågor om reproduktiv hälsa och kvinnors reproduktiva rättigheter driver Sverige i alla internationella sammanhang. Regeringen har också antagit en policy för vårt internationella samarbete som gäller sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter. Det förekommer alltid. Det är de frågor som kännetecknar Sverige i internationella sammanhang.

Man kan dock inte säga att vi har nått ända fram i de här slutsatserna.

Anf. 78 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vi går över till Gemensamma värderingar och principer i EU:s hälso- och sjukvårdssystem.

Anf. 79 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Det finns nu ett förslag till slutsatser om grundläggande värderingar i sjukvårdssystemen. Man kan fråga sig varför man ska anta detta.

Bakgrunden är ju diskussionerna från arbetet med tjänstedirektivet. Många länder, inklusive Sverige, tycker att det är bra att man har lämnat sjukvården utanför regleringen i tjänstedirektivet.

Inför den kommande diskussionen om hur sjukvården i stället ska regleras har många medlemsstater tyckt att det har varit angeläget att klargöra hur medlemsstaterna och rådet ser på vilka värden och vilka principer som är viktiga för sjukvården och bör prägla eventuella kommande regleringar av sjukvården i europeiskt perspektiv.

Det var det brittiska ordförandeskapet som förde upp den här frågan på agendan. Vi hade ett informellt ministerråd förra sommaren – för precis ett år sedan. Jag var då en av de inbjudna talarna att inleda på det här området eftersom Sverige har ett gott rykte i de här frågorna. Diskussionen har sedan gått på i ganska snabb takt.

Jag är väldigt glad att vi tycks ha kommit överens om detta och kan ta beslut redan den här veckan. Det är en viktig signal till de pågående diskussionerna inom kommissionen om hur man ska göra med sjukvårdsfrågorna om det blir som vi tror att de inte kommer att omfattas av tjänstedirektivet.

2005/06:39

31 maj

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.
Översyn av EU:s strategi för hållbar utveckling har vi varit inne på under punkt 3 tidigare. Finns det något att tillägga?
Vi godkänner informationen.
Sedan har vi Läkemedel för avancerad terapi.

Anf. 81 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Kommissionen kommer att informera om hur förhandlingarna har gått när det gäller en ny reglering av avancerade terapier. Jag har inte mer att säga om det. Det är en informationspunkt.

Anf. 82 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner den informationen.
Därefter har vi Rådets direktiv om medicintekniska produkter.

Anf. 83 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Det är tre olika direktiv. Det är också en informationspunkt där kommissionen förväntas berätta hur förhandlingsläget är. Här har det kommit lite längre. Man beräknar att man ska kunna bli klar i slutet av året.
Jag har inte något att tillägga utöver den skriftliga informationen, om det inte finns frågor.

Anf. 84 BÖRJE VESTLUND (s):

Underlaget är något tunt. Jag skulle vilja ha lite mer information. Det finns nästan ingenting i det som har skickats ut om detta. Det står bara några få rader. Det står i princip bara att man kommer att få en översyn av regelverket. Något annat står inte i vårt underlag.

Anf. 85 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s):

Då ska jag berätta lite om det. Det handlar om tre olika direktiv om medicinteknik. Det handlar om förtydligande av definitionen av en medicinteknisk produkt. Det handlar om uppstramning av kraven på när och hur de kliniska utvärderingarna ska göras. Det handlar om hur man ska förhålla sig till icke professionell användning av medicintekniska produkter.
Det innehåller inga stora nyheter i sak, men det är ett annat sätt att reglera en del av de här frågorna.

Anf. 86 Ämnessakkunniga SARA ROSENMÜLLER:

Det här är alltså ett förtydligande av rättsläget där man avser att dra tydliga gränser mellan andra direktiv.
Man förväntar sig inte att det ska få några verkningar för ekonomiska aktörer. Aktörernas roll kommer dock att diskuteras närmare under hösten.
Det finns en del utestående frågor när det gäller gränsdragningen till avancerad terapi. Där har man ännu inte kommit till någon slutsats.
Det här kommer, som sagt, att komma till politisk överenskommelse i slutet av 2006. Europaparlamentets första läsning beräknas till senhösten.
Det ska finnas en fakta-pm hos riksdagen.

Anf. 87 ORDFÖRANDEN:

Den har vi fått. Det finns mer material på EU-nämndens kansli om någon vill läsa.

Vi godkänner informationen.

Om det inte finns något att säga om Övriga frågor tackar vi Ylva Johansson och medarbetare.

2005/06:39

31 maj

4 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor (konsument)

Statssekreterare Ingrid Petersson

Återrapport från ministerrådsmöte den 2 och 3 juni 2005

Information och samråd inför ministerrådsmöte den 1 och 2 juni 2006

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar Ingrid Petersson och medarbetare välkomna.

Vi börjar med att höra om det finns något att återrapportera.

Anf. 89 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Det är gamla nyheter. Senaste gången konsumentfrågor var uppe på Epscorådet var den 2 och 3 juni 2005. Det var då fråga om två politiska överenskommelser. Den ena var ett förslag om närings- och hälsopåståenden. Den andra handlade om berikning av livsmedel med vitaminer och mineraler.

Frågan om närings- och hälsopåståenden skulle gå vidare till Europaparlamentet. Man hade enighet i frågan. Sverige röstade ja. Jag kommer tillbaka till den frågan senare. Kommissionen kommer att informera om vad som hänt sedan dess.

När det gäller berikning röstade bara Danmark emot. Sverige röstade ja, men hade en röstförklaring. Vi tycker inte att man ska berika konfektyrvaror med tanke på att vi blir tjockare och tjockare och att också barn äter mycket konfektyrvaror.

Ordförandeskapet lämnade en lägesrapport om livsmedelstillsatser.

Jag går så över till det som ska diskuteras den 1 och 2 juni.

Det handlar om andra livsmedelstillsatser än färgämnen och sötningsmedel. Användningen av livsmedelstillsatser harmoniseras i gemenskapen. Man gör kontinuerliga uppdateringar av detta. Anledningen till att man tar upp det nu är att man har tagit en del nya särdirektiv och att det har varit ett domstolsutslag i Danmark om nitriter och nitrater.

Man hade en politisk överenskommelse i höstas under det brittiska ordförandeskapet. Sverige ställde sig då bakom överenskommelsen. Vi har nu möjlighet till en förstaläsningsöverenskommelse med Europaparlamentet.

De som har varit kritiska mot förslaget är Danmark. Man tycker att de tillåtna halterna av nitrit och nitrat är för höga.

Vi har tittat väldigt noga på detta. Man sänker halterna. Vårt livsmedelsverk tycker att det är ett välbalanserat förslag. Å ena sidan kan nitrit och nitrat vara farligt – de kan vara cancerframkallande – å andra sidan skyddar de mot matförgiftning, botulism. Det gäller att hitta balansen.

De som fortfarande vidhåller att detta är fel är Danmark. Övriga medlemsländer tycker att det är ett förslag som man kan acceptera. Den europeiska livsmedelsmyndigheten Efsa ställer sig också bakom detta.

Detta kommer upp på Epscorådet. Vår inställning är att vi kan stödja överenskommelsen.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten. Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser punkt 14 om livsmedelstillsatser.

Anf. 91 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Ja, det är punkt h. Den var uppe för ett år sedan. Det är rådets förordning om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel. Den röstade Sverige ja till när den var uppe i rådet.

Nu har den varit hos parlamentet. Man har hållit på med en förlikningsprocess – läsningsprocesser – och kommit med en ändring som innebär att ett livsmedel kan ha för mycket av ett ämne, som till exempel socker, men man skulle ändå kunna ha den här typen av näringspåståenden eller hälsopåståenden.

Vi tycker inte att det är en bra utveckling. Det konkreta exempel man ser gäller sockerpastiller som man skulle berika med C-vitamin och som man då skulle kunna säga att det är bra att äta. Här är det sockret som är felet. Därför vill vi göra en markering om att vi inte tycker om den delen.

I övrigt tycker vi att det är ett väldigt bra förslag, och vi är väldigt glada över att det har kommit fram.

Anf. 92 ANDERS G HÖGMARK (m):

Jag vill använda denna punkt till ett litet avstamp i en fråga. En timme tidigare hade vi ju en diskussion med Morgan Johansson om folkhälsan och sockerproblemet.

Min fråga är följande: Ser man konkreta resultat av en begynnande insikt om problemen med sockerkonsumtionen, och är det bara Sverige eller ett fåtal länder som driver detta eller finns det en bredare ansats när det gäller att inse att detta är ett gigantiskt hot mot folkhälsan i Europa och givetvis också i andra delar av världen?

Någon reflexion om detta skulle det vara intressant att höra.

Anf. 93 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Folkhälsoministern hade nog varit bättre på att svara än jag. Vad som sker på nordisk basis är att vi nu jobbar väldigt mycket med att motverka övervikt och med ökad fysisk aktivitet. Det kommer att diskuteras på jordbruksministrarnas möte i norra Norge om en månad. Också WHO har ett stort arbete kring detta, och många länder tar fram planer kring detta.

Ett problem kan vara att det också finns motverkande intressen. När man nu i parlamentet har fått den här lösningen på det hela kan industrin tycka att det är jobbigt med de här hälsopåståendena. Det finns ju också starka krafter som vill sälja sötsaker och feta saker till oss.

Anf. 94 ANDERS G HÖGMARK (m):

Herr ordförande! Jag är alldeles övertygad om att det finns. Men med min fråga tog jag sikte på just konsumentupplysningens roll här. Det finns ju konsumentrådgivning och konsumentupplysning. Ibland kan man ifrågasätta om inte människor själva kan begripa detta.

På ett så här centralt och viktigt område kopplat till konsekvenserna av att bruka och missbruka den här typen av produkter – exempelvis kan det gälla överkonsumtion av socker – vill jag fråga om man när det gäller konsumentinsatserna och konsumentupplysningsinsatserna och också de

politiska frågorna kring det märker att det finns ett gehör i alla fall i de här avseendena för ett större genomslag.

Anf. 95 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Jag kan inte svara på ett seriöst sätt och se vad som hänt i de olika länderna. Men jag vet att många globalt – i WHO och EU men också på nationell nivå – arbetar med detta. Frågan om hur detta med konsumtion-
en och medvetenheten faktiskt har gått fram kan jag tyvärr inte svara på.

Anf. 96 ORDFÖRANDEN:

Det kan kanske redas ut i samband med en interpellation eller i berört utskott.

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Finns det något mer att säga under Övriga frågor?

Anf. 97 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Nej, jag tror att vi nu har tagit upp de frågor som vi hade.

Anf. 98 ULF HOLM (mp):

Jag vill bara stilla min nyfikenhet under j där det handlar om en konferens om skadliga traditionella sedvänjor.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Jag tror inte att det är en konsumentfråga. Kanske kan någon reda ut detta.

Anf. 100 Statssekreterare INGRID PETERSSON:

Nej, jag tror inte att det är vare sig en jordbruksfråga eller en konsumentfråga. Jag är själv lika nyfiken.

Anf. 101 ORDFÖRANDEN:

Jag hade samma fundering. Vi misstänkte att det handlar om konferensen om omskärelse, stympning. Vi får ta reda på det. Jag hoppas att vi når ett resultat innan sammanträdet är slut.

Därmed är vi klara med konsumentfrågorna. Vi får tacka Ingrid Petersson med medarbetare.

Anf. 102 ORDFÖRANDEN:

Statssekreterare Charlotte Svensson med medarbetare hälsas välkomna. RIF-rådet är vi nu inne på. Det är punkt 20 som vi ska samråda om. Men först undrar jag om det finns något att återrapportera om.

Anf. 103 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Jag börjar med en återrapportering från förra RIF-rådet som ägde rum den 27 och 28 april. Den första frågan som då togs upp var den om det franska förslaget om att höja avgiften för Schengenvisering från 35 euro till 60 euro. Rådet fattade beslut om att godta det framförhandlade kompromissförslaget så som det såg ut i den version som riksdagen före rådsmötet delgivits.

EU-nämnden hade ställt sig bakom förslaget med undantag av åldersgränsen för barn. Sverige drev därför frågan om en högre åldersgräns, 18 år, men fick tyvärr stöd av bara tre medlemsstater. Ordförandeskapet konstaterade således att en majoritet stod bakom kompromissförslaget men noterade att tre länder, bland annat Sverige, var emot. Beslut fattades med kvalificerad majoritet.

Nästa fråga var den om gemensamma viseringskontor. Kommissionen hade inte färdigställt något förslag före rådsmötet men lovade att ha någonting mer konkret färdigt till RIF-rådet i juni. Jag återkommer till den frågan.

På samma sätt var det med frågan om säkra ursprungsländer. Kommissionen hade inget färdigt förslag att presentera.

Ordförandeskapet hade också bjudit in FN:s generalsekreterares särskilda sändebud för migration Peter Sutherland som informerade om den högnivådialog om migration och utveckling som FN ska hålla i New York i september i år. Sutherland underströk att det är viktigt att EU spelar en aktiv roll i högnivådialogen. Kommissionen utlovade ett meddelande som skulle ligga till grund för EU:s interna ståndpunkt. Meddelandet skulle utgå från den rapport som Globala kommissionen för internationell migration presenterade i oktober.

Slutligen informerade ordförandeskapet om hur arbetet fortskridit med den åtgärdslista för migrationsarbetet med tredjeländer som Europeiska rådet antog i december förra året. Den arbetsgrupp som fått i uppdrag att närmare titta på migrationssamarbetet i Afrika har ännu inte haft tillfälle att sammanträda, utan hela frågan har skjutits på framtiden. Ett antal medlemsstater uttryckte sin besvikelse över detta.

Under lunchen informerade kommissionen och ordförandeskapet om arbetet med VIS, Visa Information System, och underströk att man hoppades att medlemsstaterna skulle vara mer konstruktiva – detta för att systemet skulle kunna bli användbart så snart som möjligt. Det var från förra RIF-rådets möte.

Anf. 104 KARIN GRANBOM (fp):

Tack för rapporten! Jag har helt kort en fråga som gäller viseringsreglerna. Det är tråkigt att inte fler gick på Sveriges linje.

Min fråga är följande: Vilka länder var det som stödde Sveriges position?

Anf. 105 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Jag vill också fråga om viseringsreglerna, om att Sverige drev på när det gällde 18-årsregeln.

Hur blir det nu? Kommer det att bli full avgift för barn som är sex år och däröver, eller var går gränsen?

Anf. 106 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

De tre medlemsstater som vi fick stöd av var >>> **Hemlig enligt 2 kap. 1 § sekretesslagen** <<<Den gräns som det blir är sex år, som ju fanns med i det förslag som ni sett. För barn under sex år är det avgiftsfritt.

Anf. 107 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Tidigare när frågan var uppe var det migrationsministern som var här och föredrog den. Det är nu ganska många månader sedan. Jag tog då upp frågan om sexårsgränsen men fick inte något tydligt svar. Migrationsministern sade att sexårsgränsen inte gällde, men det var ju det ursprungliga förslaget. Jag vill markera att jag tycker att det är beklagligt att man lägger ned det, för det här kommer att drabba stora barnfamiljer med unga barn.

Anf. 108 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Man kan väl säga att vi argumenterade hårt för att man skulle följa den åldersgräns som finns i FN:s barnkonvention, men vi fick alltså inte stöd för det och kunde heller inte tillsammans med nämnda länder forma en blockerande minoritet. Det är därför som resultatet ser ut som det gör.

Anf. 109 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner återrapporten.

Sedan har vi det kommande ministerrådsmötet. Enligt uppgift är punkt 18 om säkra ursprungsländer och punkt 19 om strategisk plan för migration strukna.

Punkt 20 gäller inrättande av en mekanism för ömsesidiga underrättelser om medlemsstaternas åtgärder på asyl- och invandringsområdet.

Anf. 110 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Dagordningen ändras hela tiden. Vi har nu fått reda på att den här mekanismen kommer att vara en A-punkt, så också denna punkt är överförd från B-punktslistan till A-punktslistan. På A-punktslistan kommer alltså punkten om informationsutbyte att finnas.

För att rekapitulera var det ju ett förslag som kom fram efter den spanska så kallade regulariseringen vintern 2005. I huvudsak innebär förslaget att medlemsstaterna ska vara skyldiga att informera andra medlemsstater och kommissionen om migrationsåtgärder som i betydande

utsträckning kan tänkas påverka andra medlemsstater eller EU som helhet. Det kan avse till exempel rättsliga eller administrativa åtgärder eller beslut. Nu kommer man alltså att fatta beslut om att ha en sådan här informationsskyldighet. Det är ett ganska flexibelt och icke-byråkratiskt förslag. Vi tycker att vi kan stödja det. Det gäller en ren informations-skyldighet, så mer än det är det inte.

Anf. 111 ORDFÖRANDEN:

Även om detta är en A-punkt hade jag tänkt att vi skulle samråda om den.

Anf. 112 GUSTAV FRIDOLIN (mp):

Vi har vid några tillfällen följt den här punkten ända sedan den spanska regulariseringen, amnestin. Vi har hela tiden haft samma invändning, nämligen att det på något sätt förvånar oss att det är den typen av åtgärder som skrämmar EU. Men när den italienske ministern talar om att beväpna gränspoliserna finns det inga krav på gemensamma informationsutbyten. Det är ju när sådant händer som man blir skrämmd.

I varje mening i förslaget är det skrivet på det sättet att om man gör någonting som kan inverka på andra länder och så vidare. Det ska väl läsas som att om man gör någonting som leder till att flyktingar, asylsökande eller flyende får stanna ska man snabbt underrätta andra. Om man däremot gör någonting som riskerar kritik från UNHCR eller om man gör någonting som på olika sätt riskerar kritik enligt internationella konventioner finns det inga bestämmelser här som säger att man i det fallet ska informera vidare. Det visar väl lite i vilken riktning EU drar när man nu håller på att arbeta fram en gemensam asylpolitik. Vi tror inte att detta är ett bra förslag.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Anf. 114 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Det finns en A-punkt till som jag tror att det är viktigt att ni känner till, och det är den om att det formella beslutet om höjningen av viseringsavgiften kommer att fattas på RIF-rådets möte. Den politiska överenskommelsen finns, och det är noterat att tre länder kommer att vara mot. På RIF-rådets möte kommer vi alltså att rösta mot. Det är då, den 1 och 2 juni, som det formella beslutet fattas.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner informationen.

Sedan har vi punkten om SIS 2. Är den struken?

Anf. 116 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Det är justitiedepartementets fråga.

Anf. 117 ORDFÖRANDEN:

Nästa punkt handlar om gemensamma centrum för viseringsansökningar. Är den punkten kvar? Vi har dagordningen från i måndags och

går efter den. Efter punkten om gemensamma centrum för viseringsansökningar kommer en punkt om de nya medlemsstaternas Schengenutvärdering plus kanske ytterligare någon punkt som har tillkommit. Vi börjar med punkten om gemensamma centrum för viseringsansökningar.

Anf. 118 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Frågan om de gemensamma viseringskontoren i tredjeland var uppe på förra RIF-mötet som en informationspunkt. Bakgrunden känner ni till, nämligen att man i flera år har diskuterat inom EU om att försöka hitta samordnings- och effektiviseringsvinster genom att ha gemensamma viseringskontor. Men vi har ännu inte fått något förslag. Ett förslag om gemensamma viseringskontor har utlovats till mötet i juni men det har inte kommit. Enligt uppgift ska innehållet i förslaget handla om att starta ett pilotprojekt i form av inrättandet av ett gemensamt ansökningskontor i ett tredjeland som en försöksverksamhet. Det är vi positiva till.

Anf. 119 ORDFÖRANDEN:

Vi godkänner den informationen.

Sedan har vi punkten om de nya medlemsstaternas Schengenutvärdering.

Anf. 120 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Det är Thomas Bodströms område.

Anf. 121 ORDFÖRANDEN:

Finns det några Övriga frågor?

Anf. 122 Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON:

Ja, det har tillkommit en informationspunkt. Det gäller uppföljningen av Hampton Court-mötet och prioriterade åtgärder på migrationsområdet som också var uppe på förra mötet. Flera medlemsländer uttryckte där besvikelse över att det inte hänt så mycket. Nu är det meningen att man ska informera om hur man ska gå vidare. Inte heller här finns det ännu något dokument, utan också detta kom upp på dagordningen nu i veckan.

Förmodligen kommer frågan om den gemensamma förteckningen över säkra ursprungsländer att tas upp under lunchdiskussionen. Här finns det inget förslag. Kommissionen har inte kunnat få fram något förslag, men man kommer väl att informera om läget i fråga om den processen under lunchen.

Anf. 123 ORDFÖRANDEN:

Detta är ingen beslutspunkt, utan vi godkänner informationen.

Eftersom det tydligen inte finns några ytterligare frågor får vi tacka Charlotte Svensson med medarbetare.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar justitieministern och medarbetare välkomna.

Vi börjar med återrapporten, som vi fått skriftligt. Finns det något särskilt som justitieministern vill lyfta fram från mötet?

Anf. 125 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! Det jag tycker är värt att lyfta fram är att vi lyckades få de andra länderna med oss vad gäller skärpningen av definitionen på människohandel, att man ska arbeta med den. Svensk polis ska få större möjligheter att arbeta med frågor som rör människohandel. Nu åker 20 svenska poliser i väg, varav fyra är experter på just människohandel.

Det var alltså en överraskande framgång. Det som naturligtvis hjälpte till var att ordförandeskapet, och kanske även Tyskland, så fort som möjligt ville få bort den konkreta förhandlingspunkten från mötet. Det var en större anledning än skickligt förhandlingsarbete från vår sida vill jag ödmjukt säga.

Anf. 126 ORDFÖRANDEN:

Finns det några frågor kring återrapporten? Nej. Då godkänner vi den.

Vi går så in på kommande ministerrådsmöte. Där har vi först punkt 3, Europeiskt bevisupptagningsbeslut. Varsågod!

Anf. 127 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Herr ordförande! Målsättningen är att vid mötet nå en politisk överenskommelse om hela rambeslutet. De frågor som nu är uppe för behandling är i allt väsentligt desamma som de som varit uppe på RIF-råden under våren men där det inte kunnat nås någon överenskommelse. Huvudfrågan är fortfarande den som gäller att definiera vissa brott i listan.

Som ni numera känner till vill en av medlemsstaterna att vi definierar vissa brott som anges i listan och som medlemsstaterna inte får gå utöver när de återoppar det aktuella brottet i listan. Som ni också känner till är detta något som Sverige och övriga medlemsstater motsätter sig. I korthet bygger vår inställning på att en definition av listbrotten skulle urvattna innebörden av ömsesidigt erkännande och föra själva samarbetet bakåt.

Det finns också ett antal andra frågor där vi inte har några problem med de liggande förslagen men där enskilda medlemsstater fortfarande har utestående problem.

Anf. 128 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringen ståndpunkt.

Nästa punkt är Ömsesidigt erkännande.

Anf. 129 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Låt mig lägga till, för dem som inte känner till det, att det är Tyskland som har de problem som nämnades i den förra punkten.

När det gäller punkt 4 minns ni kanske från förra gången att Sverige, tillsammans med Österrike och Finland, står bakom förslaget. Syftet är att försöka effektivisera dagens tungrodda handläggning av överförandearenden inom EU. Med rambeslutet tror vi att fler personer kan överföras, att det kommer att gå betydligt snabbare än i dag och att det också kan innebära en del kostnadsbesparingar för kriminalvården i Sverige och i andra länder.

På förra ministermötet diskuterade vi kravet på dubbel straffbarhet. Nu gäller det en helt annan fråga, nämligen den ifall samtycke ska krävas från den verkställande staten och från den dömde för att ett överförande ska kunna ske. I dag gäller krav på samtycke från den verkställande staten, det vill säga systemet är frivilligt. I normalfallet gäller också ett krav på samtycke från den dömde. Ett samtycke från den dömde är dock i dag borttaget i två fall, i de så kallade utvisningsfallen och i flyktfallen. Utvisningsfallen är de fall där den dömde ändå ska utvisas. Flyktfallen är de fall där den dömde dömts men sedan rymt till sitt hemland.

Inte alla medlemsstater har ratificerat tilläggsprotokollet till 1983 års överförandekonvention, där samtycket i dessa fall tagits bort. Det finns därför ett visst motstånd att införa detta i vårt rambeslut. Vi vill gå långt vad gäller förslaget till rambeslut och helt ta bort kravet på samtycke, men vi inser att en del medlemsstater har vissa problem med det. Vi måste vara beredda att något kompromissa för att nå en lösning. Ordförandeskapet vill nu diskutera frågorna utifrån vissa principförslag medan den faktiska artikeltexten kommer att diskuteras på arbetsgruppsnivå efter ministermötet.

Jag stöder de förslag som ordförandeskapet lagt fram för oss när det gäller borttagande av kravet på samtycke både från den verkställande staten och från den dömde. Ordförandeskapet försöker gå så långt som möjligt i borttagande av samtycket, och jag stöder helhjärtat det försöket. Stötestenen vid mötet tror jag kommer att ligga vid den dömdes samtycke, där flera medlemsstater inte vill gå längre än dagens system med ett borttagande enbart för flykt- och utvisningsfallen.

Jag menar att en medlemsstat måste ta ansvar för sina egna medborgare och för dem som bott lagligt i den staten under en längre tid. Att föra över personen till den stat där denne bäst hör hemma gynnar personens rehabilitering, och jag menar att man inom EU inte kan hindra överföring enbart av till exempel ekonomiska eller andra godtyckliga skäl. Det ska räcka med ett antal väl valda vägransgrunder.

Jag ser frågan om den verkställande statens och den dömdes samtycke till ett överförande som en både praktisk och rent principiell fråga som vi nu måste ta ställning till. Det har att göra med ömsesidigt erkännande, och samarbetet får inte stanna av när det gäller att föra över dömda personer. Vi har redan påbörjat arbetet med bötesstraff för förverkandebeslut. Jag hade helst sett att vårt ursprungliga förslag med ett fullt avskaffande av samtycket i detta rambeslut hade accepterats utan undantag. Nu bedömer jag att stödet för det förslaget är svagt från flera medlemsstater, särskilt när det gäller den dömdes samtycke. För att komma

Anf. 130 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Mitt parti har tidigare sagt att vi är kritiska till avskaffandet av kravet på dubbel straffbarhet. Jag tror att mina partikolleger i justitieutskottet uttryckt det, men jag vill gärna säga det även här.

Vi anser att den dömda ska samtycka till överförandet. Det är rätt så viktigt. Nu har jag inte riktigt klart för mig vad den svenska positionen är; inställningen verkar vara lite vacklande. En del länder arbetar väl för ett samtycke från den som ska överföras. Det tror jag skulle vara rätt så bra.

Anf. 131 LEIF BJÖRNLOD (mp):

När det gäller den dömdes samtycke vill jag säga att jag har förståelse för att man minskar möjligheten för den dömda att ha det önskemålet, men jag tror att det är viktigt att det finns en ventil som säkerställer att personen verkligen får saken prövad ordentligt.

Det kan även finnas rent humanitära skäl. Personen kanske hamnar i en situation i ett polskt fängelse där han eller hon riskerar att helt enkelt tas av daga eller någonting annat. Då kan det finnas skäl att den personens synpunkter och önskemål verkligen blir beaktade trots allt.

Jag har alltså viss förståelse för att man tycker att personer ska kunna överlämnas till sina ursprungsländer om de begått brott i Sverige.

Anf. 132 BEATRICE ASK (m):

Jag vill bara säga att jag tycker att regeringen hamnat på en bra ståndpunkt i denna fråga. Självklart måste vi få lite tydligare regler kring detta.

Man kan förstås fundera över om det finns situationer där den enskilde borde ha ett ord med i laget, men grundprincipen, att personen i fråga ska hem till hemlandet, tycker jag är rimlig och viktig. Jag tror att det vore bra om detta kunde börja fungera så snabbt som möjligt. Jag vill alltså ge uttryck för att vi stöder regeringens förslag i den här frågan.

Anf. 133 LEIF BJÖRNLOD (mp):

Jag vill förtydliga för Beatrice Ask att det ibland kan handla om kvinnor som begått brott och som kommer att drabbas mycket illa om de kommer tillbaka till sina gamla hemländer. Det är alltså inte fråga om renodlade brottsoffer utan om personer som begått brott. De kan emellertid hamna i mycket svåra situationer, och jag tycker därför att man av humanitära skäl bör göra ett övervägande i de fallen.

Anf. 134 BEATRICE ASK (m):

Vi ska väl inte ha någon debatt här, men jag måste ändå säga att grundprincipen är ju att vi ska respektera medlemsstaternas rättsordningar, och vi måste faktiskt utgå från att det finns en ordning. Annars fungerar det inte. Man kan alltid göra undantag från principerna, men nu har vi lagt fram ett förslag som går framåt, och då verkar det också helt rimligt

att man följer den vägen. Frågan är väl bara hur snabbt man kan få det hela på plats.

Anf. 135 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Vi vill inte att det ska vara beroende av den dömdes samtycke i enlighet med de principer vi har, nämligen att man ska avtjäna straffet i sitt hemland i så stor utsträckning som möjligt, det vi har avskaffat i Norden och genom att vi har ratificerat tilläggsprotokollet. Och det fungerar bra och allt bättre att man avtjänar straffet i sitt hemland. Jag tycker minst sagt att det är rimligt att EU som hela tiden talar om sitt förtroende för varandra och det ökade samarbetet ska följa den princip som Europarådet redan 1983 hade som ett tilläggsprotokoll. Så här tror jag heller inte att det är särskilt mycket ideologiska överväganden som ligger till grund, utan det är pragmatiska från vissa länder i första hand. Vi kommer att driva det här med det som Beatrice Ask säger. Vi kommer inte att nå hela vägen nu, men det är ett viktigt steg. Vi kommer i alla fall närmare Europarådsprotokollet. Men vi ska fortsätta från regeringens sida att driva principen att svenskar ska avtjäna straffet i Sverige, och utländska medborgare ska avtjäna straffet i sina hemländer.

Anf. 136 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Vissa processuella rättigheter i brottmål.

Anf. 137 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det här är det tredje samrådet sedan december 2005 beträffande förslaget till rambeslut om vissa processuella rättigheter i brottmål i Europeiska unionen. Sveriges inställning till förslaget är oförändrad. Vi är således tillsammans med flera medlemsstater positiva till att det skapas gemensamma miniminormer om processuella rättigheter inom de områden som anges i kommissionens förslag.

Som framgår av det skriftliga underlaget får förhandlingsläget i viss mån anses ha förbättrats genom arbetet i ad hoc-gruppen. Ordförandeskapet har med stöd av arbetet i gruppen utformat ett förslag till rambeslut som vi menar kan ligga till grund för det fortsatta förhandlingsarbetet. Jag tycker att det är viktigt att vi snabbt kan komma överens om några saker som ett första steg på det här området.

Anf. 138 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkt 6 har blivit en A-punkt. Den återkommer vi till. Punkt 7, Inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande.

Anf. 139 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Där är det särskilt två frågor som jag vill nämna. Hur ska vi fastställa gränsen för vad som ska vara ett europeiskt småmål? Vissa vill ha gränsen vid 8 000 euro, andra vid 800. Det har därför diskuterats att låta medlemsstaterna ha olika tröskelvärden. Jag stöder ordförandeskapets kompromiss på 2 000 euro, vilket är just det tröskelvärde som vi har i Sverige

redan i dag. Det blir enklare för medborgarna om alla medlemsstater har samma.

Som ni vet skulle det strida mot tryckfrihetsförordningen om det blev möjligt att använda det europeiska småmålsförfarandet för att kräva skadestånd av en svensk journalist på grund av vad han eller hon har skrivit i en tidning. Det mesta talar nu för en lösning som innebär att vi undantar dessa mål från förordningens tillämpningsområde. Detta löser våra problem.

Anf. 140 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

8:an är struken. Debatt om Europols framtid.

Anf. 141 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Europol ger mervärde, och det kan ge ännu mer. Jag vill stötta den utvecklingen, och vi kan vara flexibla i vårt stöd. Vi kan naturligtvis aldrig acceptera myndighetsutövning på vårt territorium. Där ser vi ingen roll för Europol.

Härmed anser jag att det är viktigt att utveckla Europol och att göra Europol effektivare. Det är särskilt viktigt att medlemsstaterna använder sig av Europol i större utsträckning.

Jag ställer mig bakom ordförandeskapets arbete om Europols framtid och stöder ordförandeskapets rådsslutsatser om att fortsätta att utveckla Europol, bland annat genom att låta relevanta grupper fortsätta med arbetet att undersöka möjligheterna och överväga att genomföra förslag på kort och lång sikt inom ramen för gällande konvention eller med tillägg till denna.

Angående frågan om att omvandla Europolkonventionen till rådsbeslut för att uppnå större flexibilitet är jag öppen för detta, och jag stöder förslaget. Jag förutsätter att gemensam finansiering av Europol sker inom befintliga ramar.

Anf. 142 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v):

Det är i och för sig mycket att säga om Europol, men jag ska inte förlänga diskussionen så mycket här. Jag vill ta upp frågan om datasäkerhet. Europol har ju dataregister. Jag undrar om ni kommer att diskutera kontroll och insyn i verksamheten och datasäkerhet. Man kräver det ju normalt på nationell nivå, men jag vet inte om det finns inom Europol. Kommer det att diskuteras i samband med debatten om Europols framtid?

Anf. 143 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Jag tror att Lars Werkström kan svara om det arbete som pågår, för det gör det, Sven-Erik Sjöstrand, på två områden.

Anf. 144 Departementsrådet LARS WERKSTRÖM:

För det första innehåller Europolkonventionen i dag en hel del dataskyddsbestämmelser som följs noggrant. Det förs ändå diskussioner om att förbättra detta, både inom de diskussioner som nu förs om att utveckla Europol och Europols framtid och när vi talar om ett generellt instrument

2005/06:39

31 maj

för dataskydd i den tredje pelaren. Det kommer också att få relevans. Det finns långtgående och såvitt vi kan bedöma heltäckande regleringar när det gäller dataskydd i förhållande till Europol.

Anf. 145 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt. EU-prioriteringar i kampen mot den organiserade brottsligheten.

Anf. 146 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Som ni säkert vet har Europol varje år tagit fram en rapport om den organiserade brottsligheten i EU. Det är en god tanke, men i praktiken har det främst blivit en lägesbild av hur det såg ut året som gick. Det är förstås intressant men inte alltid så relevant ur ett operativt polisperspektiv. Från svensk sida har vi därför länge verkat för att rapporten ska bli mer framåtblickande och innehålla ett hotbildsperspektiv. Det togs även upp som en punkt i det så kallade Haagprogrammet. Nu har också den första rapporten som tagits fram med denna nya ansats kommit. Den kallas OCTA, *organized crime threat assessment*. Jag tycker att det är en glädjande utveckling. Visst kan metodologi och insamlingsmetoder bli ännu bättre, men vi är på rätt väg. Europol förtjänar en eloge för sitt arbete som skett under stor tidspress.

Rådet ska nu anta rådsslutsatser med utgångspunkt i den här rapporten. Det handlar om processen framåt, vilka frågor som bör ges hög prioritet i samarbetet och vilka åtgärder som bör vidtas för att omsätta dessa prioriteringar i praktiken. De problem som anses särskilt allvarliga och därför ska prioriteras i vår region är smuggling av varor och framställning och smuggling av syntetisk narkotika. Jag noterar också att människohandel sätts upp som en regional prioritering för sydöstra Europa. Det påverkar även oss indirekt. Det här är ju en fråga som vi har uppmärksammat särskilt nu i samband med VM. Det är bra att detta arbete förs vidare. Jag välkomnar dessa rådsslutsatser och den nya process som dras upp. Den nya rapporten ger en bra förutsättning för ett riktigt underrättelselett polissamarbete på EU-nivå. Jag vill passa på att betona att slutsatserna lämnar utrymme för varje enskild medlemsstat att också göra egna nationella prioriteringar utifrån situationen på hemmaplan.

Anf. 147 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Struktur för den inre säkerheten har blivit A-punkt. Punkt 12 är struken. Kampen mot terrorism.

Anf. 148 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

I slutet av varje ordförandeskap är det, som ni vet, praxis att RIF-rådet och sedan Europeiska rådet får en återrapportering om arbetet med att förebygga och bekämpa terrorism. Eftersom det rör sig om en informationspunkt ber jag att för ytterligare information få hänvisa till det skriftliga materialet.

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Den politiska dialogen, har vi klarat av den också? Finns det något att säga om den? Det är 13 b. Det är samma. Det är inget ytterligare.

Då godkänner vi den informationen.

Punkt 14 är A-punkt, 15 är A-punkt, 16 a och b är A-punkt. Gäller det också c?

Anf. 150 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är en informationspunkt. Jag hänvisar till det skriftliga materialet.

Anf. 151 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi den informationen.

Yttre förbindelser.

Anf. 152 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är samma sak här. Det är en ren informationspunkt.

Anf. 153 ORDFÖRANDEN:

Då godkänner vi den informationen. 18, 19 och 20 har vi klarat av. Övriga frågor, SIS II.

Anf. 154 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Det är en punkt som heter säkerhetsarrangemang i samband med fotbolls-VM och andra stora sportevenemang. Vi har tagit initiativ till att fortsätta den diskussion som ledde fram till överenskommelsen från förra mötet om människohandel i samband med fotbolls-VM. Ordförandeskapet har också sagt att man vill föra en diskussion om säkerhetsarrangemangen i samband med fotbolls-VM, så då kommer den in naturligt där. Vi vet inte exakt, men vi utgår från att det kommer att handla om hur man ska bekämpa huliganer och fotbollsvåld.

Sedan rådet antog slutsatser om människohandel i april har vi nu också fått en utvärderingsrapport från kommissionen om rambeslut om människohandel. Jag kommer att ta tillfället i akt att peka på framför allt två saker.

För det första säger sig kommissionen sakna tillräcklig information för att utveckla EU-rätten för att skydda offer för människohandel, särskilt barn. Jämförelsevis ligger vi rättsligt långt framme här, till exempel med målsägandebiträden. Jag skulle gärna se förslag från kommissionen som innebär att EU kan förbättra detta område.

För det andra innehåller slutsatserna från april en punkt som säger att kommissionen ska utvärdera effektiviteten och den praktiska tillämpningen av rambesluten. Någon sådan utvärdering kom inte i den rapport som jag nämnde. Därför erinrar vi om detta.

Här hemma gör vi nu en översyn av det ganska invecklade brottet människohandel. Jag tycker att det vore av värde att detta också görs inom EU. I detta ligger givetvis också de positiva erfarenheter vi har haft av sexköpslagen i samband med människohandel. Det är vad vi kommer att nämna där.

Anf. 155 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns ett stöd för regeringens linje.

Då går vi över till mötet i den gemensamma kommittén på minister-nivå. Då har vi först SIS 2.

Anf. 156 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Den tekniska utvecklingen av den andra generationen SIS, SIS II, pågår sedan slutet av 2001. Målet är att systemet ska vara i operativ drift i mars 2007, då de medlemsstater som är anslutna till det nuvarande SIS ska anslutas till SIS II. De tio nya medlemsstaterna ska därefter kunna anslutas i oktober 2007.

Det nya systemet berör såväl EU:s första som tredje pelare. Det pågår förhandlingar om tre olika rättsakter rörande SIS II. Förseningar i tidtabellen kommer att påverka när de tio nya medlemsstaterna kan anslutas till SIS II. Anslutningen till SIS 2 är en förutsättning för att de nya medlemsstaterna fullt ut ska omfattas av det operativa Schengensamarbetet. Bland annat kommer inte gränskontrollerna mot de nya medlemsstaterna att kunna tas bort förrän dessa är anslutna till SIS II.

Vi har behandlat dessa frågor i olika former tidigare. Det som nu sker är att de samlas inför slutfasen i förhandlingarna genom att förordningen och rådsbeslutet om SIS II behandlas vid rådmötet tillsammans med förordningen om fordonsmyndighetens tillgång till SIS som ska godkännas av ministerrådet.

Det finns några utestående frågor. Det är genomförandebefogenheter, sanktionslistor från FN och EU, tillgång för asylmyndigheter, förvaltning, harmonisering av de horisontella bestämmelserna. Ordförandeskapet i Europaparlamentet och kommissionen har haft informella överläggningar, och vissa kompromissförslag har presenterats om tredje-landsmedborgare, operativ förvaltning och lokalisering, nationella och tekniska kopior, användande av biometri, villkor för registrering av vägrad inresa eller vistelse, tillgång för myndigheter, system för tillsyn, transparens i information och rapportering.

För innehållet i de olika skrivningarna hänvisar jag till det skriftliga underlaget. Jag bara konstaterar att kompromissförslagen ligger i linje med de positioner Sverige har intagit i olika frågor. Vi stöder därför i likhet med övriga medlemsstater kompromissförslagen. Det är viktigt att försöka att hålla tidtabellen för SIS II och att politisk enighet uppnås rörande de tre rättsakterna nu.

Anf. 157 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt.

Punkt 3, Informationssystemet för viseringar, är struken. Punkt 4 har vi klarat av, gemensamma centrum för viseringsansökningar. Punkt 5 är de nya medlemsstaternas Schengenutvärdering. Är den också struken?

Anf. 158 Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s):

Ja.

Anf. 159 ORDFÖRANDEN:

Inga övriga frågor under den här punkten?

Då går vi över till A-punkterna. Finns det något särskilt att säga om A-punkterna, någon av dem? Finns det några frågor från ledamöterna?

Då konstaterar jag att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt vad avser A-punkterna.

Då är vi klara. Tack för i dag!

2005/06:39

31 maj

Innehållsförteckning

1 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt

konsumentfrågor (socialpolitik och folkhälsa).....	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 4 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	2
Anf. 5 ORDFÖRANDEN	3
Anf. 6 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	3
Anf. 7 ANDERS G HÖGMARK (m)	4
Anf. 8 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	4
Anf. 9 ANDERS G HÖGMARK (m)	4
Anf. 10 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 11 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	5
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 13 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	5
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 15 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	5
Anf. 16 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 17 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	5
Anf. 18 ANDERS G HÖGMARK (m)	6
Anf. 19 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	6
Anf. 20 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 21 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	6
Anf. 22 ANNELIE ENOCHSON (kd)	7
Anf. 23 CARL B HAMILTON (fp).....	8
Anf. 24 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	8
Anf. 25 CARL B HAMILTON (fp).....	9
Anf. 26 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	9
Anf. 27 CARL B HAMILTON (fp).....	10
Anf. 28 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 29 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	10
Anf. 30 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	10
Anf. 31 PER BILL (m).....	10
Anf. 32 ULF HOLM (mp).....	10
Anf. 33 Statsrådet MORGAN JOHANSSON (s).....	11
Anf. 34 ULF HOLM (mp).....	11
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	11

2 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt

konsumentfrågor (sysselsättning och jämställdhet).....	12
Anf. 36 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 37 Statsrådet HANS KARLSSON (s).....	12
Anf. 38 ORDFÖRANDEN	12
Anf. 39 Statsrådet HANS KARLSSON (s).....	12
Anf. 40 CARL B HAMILTON (fp).....	12
Anf. 41 ANDERS G HÖGMARK (m)	13
Anf. 42 ULF HOLM (mp).....	13
Anf. 43 Statsrådet HANS KARLSSON (s).....	13
Anf. 44 Ämnesrådet BIRGITTA ÅSESKOG	13

Anf. 45	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	14	2005/06:39
Anf. 46	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	14	31 maj
Anf. 47	ORDFÖRANDEN.....	14	
Anf. 48	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	14	
Anf. 49	ORDFÖRANDEN.....	14	
Anf. 50	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	14	
Anf. 51	CARL B HAMILTON (fp)	15	
Anf. 52	ORDFÖRANDEN.....	15	
Anf. 53	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	15	
Anf. 54	ANNELIE ENOCHSON (kd)	15	
Anf. 55	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	16	
Anf. 56	Kanslirådet PER EWALDSSON.....	16	
Anf. 57	ORDFÖRANDEN.....	16	
Anf. 58	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	16	
Anf. 59	ORDFÖRANDEN.....	16	
Anf. 60	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	16	
Anf. 61	ANNELIE ENOCHSON (kd)	17	
Anf. 62	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	17	
Anf. 63	ANNELIE ENOCHSON (kd)	17	
Anf. 64	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	17	
Anf. 65	ORDFÖRANDEN.....	17	
Anf. 66	ANNELIE ENOCHSON (kd)	18	
Anf. 67	ORDFÖRANDEN.....	18	
Anf. 68	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	18	
Anf. 69	CARL B HAMILTON (fp)	18	
Anf. 70	Statsrådet HANS KARLSSON (s)	19	
Anf. 71	ORDFÖRANDEN.....	19	

3 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt

konsumentfrågor (hälso- och sjukvård).....	20
Anf. 72 ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 73 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	20
Anf. 74 ORDFÖRANDEN.....	20
Anf. 75 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	20
Anf. 76 SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	21
Anf. 77 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	21
Anf. 78 ORDFÖRANDEN.....	21
Anf. 79 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	21
Anf. 80 ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 81 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	22
Anf. 82 ORDFÖRANDEN.....	22
Anf. 83 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	22
Anf. 84 BÖRJE VESTLUND (s)	22
Anf. 85 Statsrådet YLVA JOHANSSON (s).....	22
Anf. 86 Ämnessakkunniga SARA ROSENMÜLLER	22
Anf. 87 ORDFÖRANDEN.....	23

4 § Sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt

konsumentfrågor (konsument)	24
Anf. 88 ORDFÖRÄNDEN	24
Anf. 89 Statssekreterare INGRID PETERSSON	24
Anf. 90 ORDFÖRÄNDEN	24

Anf. 91	Statssekreterare INGRID PETERSSON	25
Anf. 92	ANDERS G HÖGMARK (m)	25
Anf. 93	Statssekreterare INGRID PETERSSON	25
Anf. 94	ANDERS G HÖGMARK (m)	25
Anf. 95	Statssekreterare INGRID PETERSSON	26
Anf. 96	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 97	Statssekreterare INGRID PETERSSON	26
Anf. 98	ULF HOLM (mp).....	26
Anf. 99	ORDFÖRANDEN	26
Anf. 100	Statssekreterare INGRID PETERSSON	26
Anf. 101	ORDFÖRANDEN	26
5 §	Rättsliga och inrikes frågor (migration).....	27
Anf. 102	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 103	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	27
Anf. 104	KARIN GRANBOM (fp).....	28
Anf. 105	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	28
Anf. 106	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	28
Anf. 107	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	28
Anf. 108	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	28
Anf. 109	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 110	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	28
Anf. 111	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 112	GUSTAV FRIDOLIN (mp).....	29
Anf. 113	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 114	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	29
Anf. 115	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 116	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	29
Anf. 117	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 118	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	30
Anf. 119	ORDFÖRANDEN	30
Anf. 120	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	30
Anf. 121	ORDFÖRANDEN	30
Anf. 122	Statssekreterare CHARLOTTE SVENSSON	30
Anf. 123	ORDFÖRANDEN	30
6 §	Rättsliga och inrikes frågor (rättsliga frågor).....	31
Anf. 124	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 125	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	31
Anf. 126	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 127	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	31
Anf. 128	ORDFÖRANDEN	31
Anf. 129	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	32
Anf. 130	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v)	33
Anf. 131	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	33
Anf. 132	BEATRICE ASK (m)	33
Anf. 133	LEIF BJÖRNLOD (mp).....	33
Anf. 134	BEATRICE ASK (m)	33
Anf. 135	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	34
Anf. 136	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 137	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	34
Anf. 138	ORDFÖRANDEN	34
Anf. 139	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	34

Anf. 140	ORDFÖRANDEN.....	35	2005/06:39
Anf. 141	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	35	31 maj
Anf. 142	SVEN-ERIK SJÖSTRAND (v).....	35	
Anf. 143	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	35	
Anf. 144	Departementsrådet LARS WERKSTRÖM	35	
Anf. 145	ORDFÖRANDEN.....	36	
Anf. 146	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	36	
Anf. 147	ORDFÖRANDEN.....	36	
Anf. 148	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	36	
Anf. 149	ORDFÖRANDEN.....	37	
Anf. 150	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	37	
Anf. 151	ORDFÖRANDEN.....	37	
Anf. 152	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	37	
Anf. 153	ORDFÖRANDEN.....	37	
Anf. 154	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	37	
Anf. 155	ORDFÖRANDEN.....	38	
Anf. 156	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	38	
Anf. 157	ORDFÖRANDEN.....	38	
Anf. 158	Justitieminister THOMAS BODSTRÖM (s)	38	
Anf. 159	ORDFÖRANDEN.....	38	